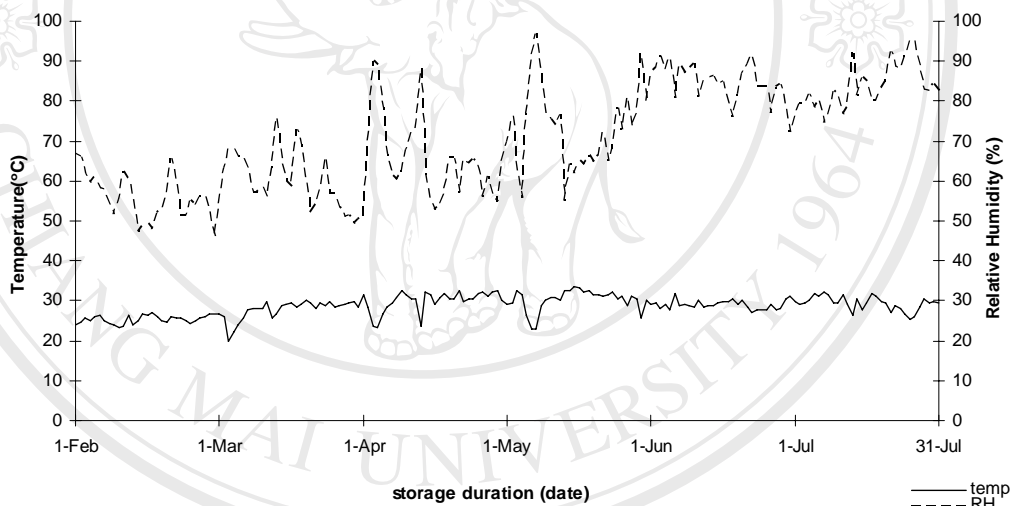

บทที่ 4

ผลการทดลองและวิจารณ์ผล

4.1 การเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ของสภาพแวดล้อม

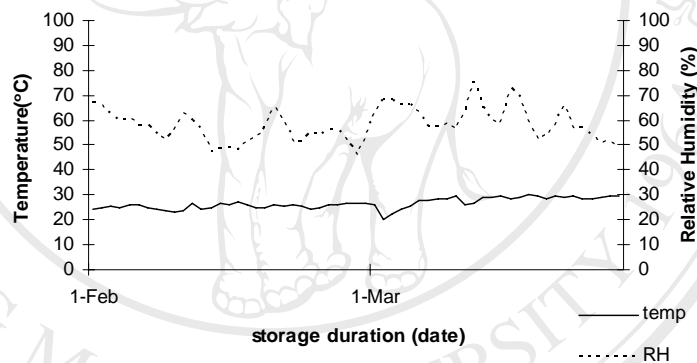
ทำการทดลองเก็บรักษาข้าวเปลือกพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 ที่เก็บเกี่ยวใหม่ ระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ถึงกรกฎาคม พ.ศ. 2548 เป็นเวลา 6 เดือน ซึ่งอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ ของสภาพ ภูมิอากาศโดยทั่วไป แสดงดังรูป 4.1

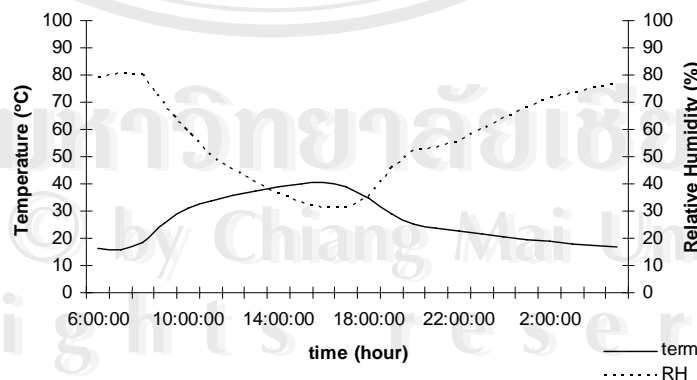
รูป 4.1 อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยของอากาศแวดล้อมตลอดระยะเวลา 6 เดือน

สภาพอากาศแวดล้อมบริเวณที่เก็บรักษาตลอดระยะเวลาการทดลอง มีอุณหภูมิเฉลี่ย 28.94 องศาเซลเซียส และความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศ 71.40 เปอร์เซ็นต์ นอกจากนี้ยังสามารถแบ่งช่วง อุณหภูมิได้เป็น 3 ช่วงคือ ช่วงปลายฤดูหนาวที่มีอากาศค่อนข้างเย็น ช่วงฤดูร้อน และช่วงย่างเข้าสู่ ฤดูฝน (ตาราง 4.1) ทั้งนี้เนื่องจากลักษณะภูมิอากาศของประเทศไทยที่เป็นเขตร้อนชื้น รวมทั้งมี สภาพอากาศที่แตกต่างกันในแต่ละฤดูกาล จากความผันแปรของสภาพอากาศแวดล้อมตามฤดูกาล เช่นนี้ มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิภายในถังเก็บข้าวเปลือกอยู่ตลอดเวลา และการ เปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิดังกล่าวก็ส่งผลต่อคุณภาพของข้าวเปลือกภายในถังเก็บระหว่างการเก็บ รักษา

การเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศแวดล้อมที่ค่อนข้างเย็น ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนมีนาคม มีอุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ที่ 28.80 องศาเซลเซียส และความชื้นสัมพัทธ์อากาศเฉลี่ยอยู่ที่ 64.11 เปอร์เซ็นต์ (รูป 4.2) สำหรับอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยในรอบวันหรือ 24 ชั่วโมง มีอุณหภูมิต่ำสุดเท่ากับ 15.94 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิสูงสุดเท่ากับ 40.36 องศาเซลเซียส ส่วนความชื้นสัมพัทธ์ในรอบวันโดยเฉลี่ยค่อนข้างต่ำ ค่าความชื้นสัมพัทธ์ต่ำสุดเท่ากับ 30.88 เปอร์เซ็นต์ และความชื้นสัมพัทธ์สูงสุดเท่ากับ 80.70 เปอร์เซ็นต์ (รูป 4.3) จะเห็นว่าในช่วงนี้มีความแตกต่างระหว่างอุณหภูมิกกลางวัน – กลางคืนค่อนข้างมาก ซึ่งความแตกต่างระหว่างอุณหภูมิสูงสุด - ต่ำสุดเหล่านี้จะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิภายในถังเก็บแต่ละจุด และถ้าหากเกิดความแตกต่างระหว่างอุณหภูมิภายในถัง ก็เกิดการเคลื่อนที่ของอากาศภายในถังเก็บ โดยการพาความร้อนตามธรรมชาติ จนเกิดการสะสมความชื้นและเกิดการควบแน่นจนเป็นหยดน้ำบริเวณส่วนบนของถัง ซึ่งเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เมล็ดพืชเสียหายในระหว่างเก็บรักษา

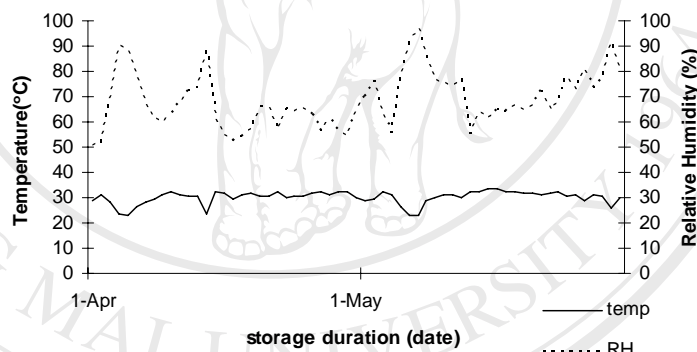

รูป 4.2 อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยของอากาศแวดล้อมช่วงเดือนกุมภาพันธ์ – มีนาคม

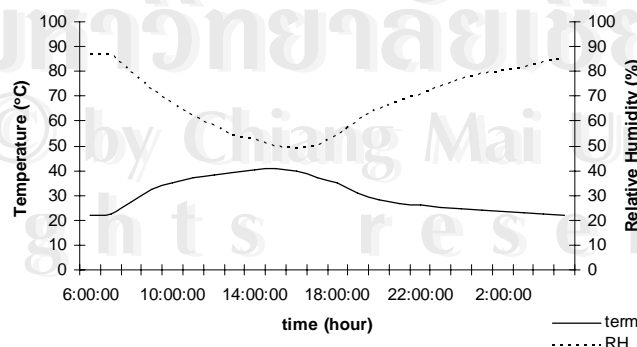

รูป 4.3 อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยของอากาศแวดล้อมในรอบวันช่วงเดือนกุมภาพันธ์ – มีนาคม

การเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศแวดล้อมที่ค่อนข้างร้อน ในช่วงเดือนเมษายนถึงเดือนพฤษภาคม มีอุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ที่ 30.09 องศาเซลเซียส และความชื้นสัมพัทธ์อากาศเฉลี่ยอยู่ที่ 68.67 เปอร์เซ็นต์ (รูป 4.4) สำหรับอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ในรอบวัน มีอุณหภูมิต่ำสุดเท่ากับ 21.89 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิสูงสุดเท่ากับ 40.85 องศาเซลเซียส ค่าความชื้นสัมพัทธ์ต่ำสุดเท่ากับ 48.78 เปอร์เซ็นต์ และความชื้นสัมพัทธ์สูงสุดเท่ากับ 87.05 เปอร์เซ็นต์ (รูป 4.5) ในช่วงนี้ความแตกต่างระหว่างอุณหภูมิกกลางวัน - กลางคืนจะลดลง แต่อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดทั้งวันจะค่อนข้างสูง ซึ่งอุณหภูมิอากาศแวดล้อมที่ค่อนข้างสูงในช่วงนี้ ก็จะเป็นอีกแหล่งความร้อนหนึ่งที่มีผลต่ออุณหภูมิภายในถังเก็บ และเมื่ออุณหภูมิสูงขึ้นเมล็ดข้าวเปลือกก็จะมีอัตราการหายใจที่สูงขึ้น เกิดเมตาบอลิซึมและทำให้เกิดความร้อน อีกทั้งหากอุณหภูมิภายนอกที่ร้อนจัดและสูงกว่าอุณหภูมิของเมล็ดภายในถัง ก็จะเกิดการเคลื่อนที่ของอากาศร้อน โดยอากาศร้อนจะเคลื่อนที่ลงบริเวณส่วนกลางของถังและเคลื่อนที่ขึ้นตรงบริเวณใกล้ๆ ผนังเก็บ ซึ่งเป็นสาเหตุให้เมล็ดพืชบริเวณส่วนล่างของถังเก็บเสียหาย หรือเกิดเชื้อราได้

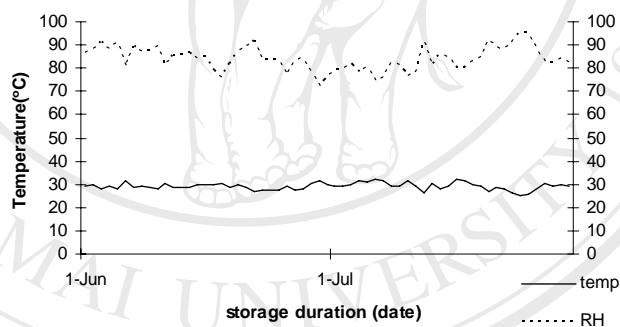

รูป 4.4 อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยของอากาศแวดล้อมช่วงเดือนเมษายน – พฤษภาคม

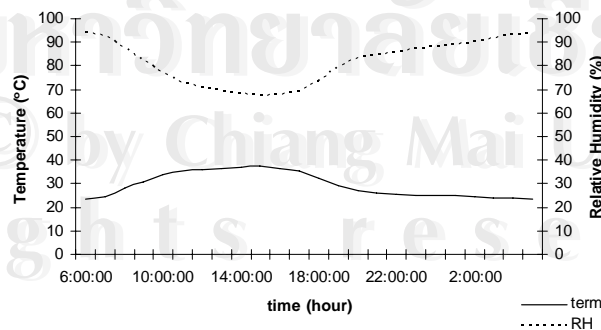

รูป 4.5 อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยของอากาศแวดล้อมในรอบวันช่วงเดือนเมษายน – พฤษภาคม

การเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศแวดล้อมที่มีความชื้นในอากาศค่อนข้างสูงเมื่อเข้าสู่ฤดูฝน ช่วงเดือนมิถุนายนถึงเดือนกรกฎาคม มีอุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ที่ 29.19 องศาเซลเซียส และความชื้นสัมพัทธ์อากาศเฉลี่ยอยู่ที่ 84.08 เปอร์เซ็นต์ (รูป 4.6) สำหรับอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ในรอบวัน มีอุณหภูมิต่ำสุดเท่ากับ 23.52 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิสูงสุดเท่ากับ 37.36 องศาเซลเซียส ค่าความชื้นสัมพัทธ์ต่ำสุดเท่ากับ 67.31 เปอร์เซ็นต์ และความชื้นสัมพัทธ์สูงสุดเท่ากับ 94.33 เปอร์เซ็นต์ (รูป 4.7) ซึ่งในช่วงนี้จะมีผลแตกต่างระหว่างอุณหภูมิกลางวัน - กลางคืนแคบลง แต่จะมีความชื้นในอากาศค่อนข้างสูงเนื่องจากมีฝนตกอยู่เป็นประจำ และค่อนข้างมีความแปรปรวนตามสภาพฤดูกาลคือ ในวันที่มีเมฆและฝน อุณหภูมิอากาศแวดล้อมจะต่ำ แต่ในวันที่ไม่มีเมฆอากาศก็จะค่อนข้างร้อน อย่างไรก็ตามสิ่งที่น่ากังวลสำหรับสภาพอากาศเช่นนี้คือ เมื่อความชื้นภายนอกสูงจะทำให้เมล็ดที่แห้งเกิดการดูดกลับความชื้นเข้าไปทำให้มีความชื้นของเมล็ดสูงขึ้นจนเกิดความเสียหาย นอกจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศแวดล้อมจะขึ้นอยู่กับฤดูกาลแล้ว ปริมาณน้ำฝน และจำนวนชั่วโมงแสงแดด ถือว่ามีผลต่ออุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์อากาศแวดล้อม ในระหว่างการเก็บรักษาด้วยเช่นกัน

รูป 4.6 อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยของอากาศแวดล้อมช่วงเดือนมิถุนายน – กรกฎาคม

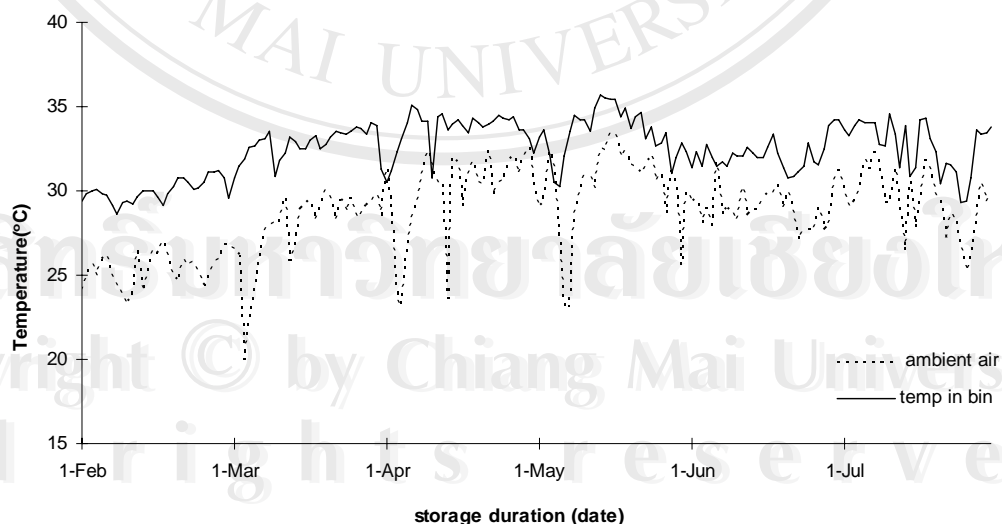
รูป 4.7 อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยของอากาศแวดล้อมในรอบวันช่วงเดือนมิถุนายน – กรกฎาคม

ตาราง 4.1 อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์อากาศแวดล้อมบริเวณที่วางถังเก็บในระหว่างการเก็บรักษา

เวลา	อุณหภูมิ (°C)			ความชื้นสัมพัทธ์ (%)			หมายเหตุ
	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	
ก.พ. – มี.ค.	12.12	45.36	28.80	19.51	98.88	64.11	ค่อนข้างเย็น/แห้ง
เม.ย. – พ.ค.	16.91	46.85	30.09	19.10	100	68.67	ร้อน/แห้ง
มิ.ย. – ก.ค.	20.25	45.68	29.19	42.17	100	84.08	ร้อน/ชื้น

4.2 ผลของอุณหภูมิแวดล้อมต่อการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิในถังเก็บ

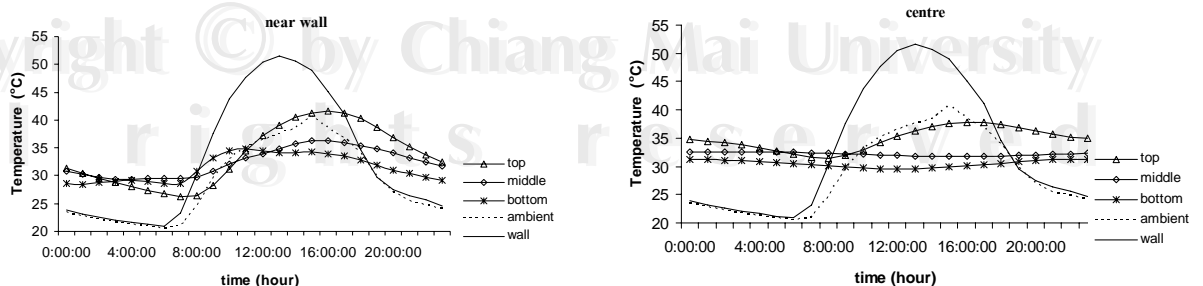
การศึกษาถึงผลของอุณหภูมิแวดล้อมต่อการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิในถังเก็บ โดยให้ข้าวเปลือกที่เก็บในสภาพไม่ระบายอากาศและไม่หุ้มฉนวนเป็นสภาพควบคุม เพื่อสังเกตการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิในถังเก็บเมื่ออุณหภูมิอากาศแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป พบว่าอุณหภูมิของอากาศภายในถังเก็บมีความแปรปรวนและมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงขึ้นลงตามอุณหภูมิอากาศแวดล้อม ตลอดระยะเวลาการเก็บรักษา แต่จะมีช่วง time lag อยู่ระยะหนึ่ง (รูป 4.8)

รูป 4.8 การเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิเฉลี่ยในแต่ละวันของสภาพอากาศแวดล้อมต่ออุณหภูมิในถังเก็บตลอดระยะเวลาการเก็บรักษา

จากรูป 4.8 พบว่าอุณหภูมิอากาศเฉลี่ยทุกตำแหน่งภายในถึงเก็บจะสูงกว่าอุณหภูมิแวดล้อม และแปรเปลี่ยนไปตามอากาศแวดล้อมในแต่ละฤดูกาล กล่าวคือเมื่ออุณหภูมิอากาศแวดล้อมสูง อุณหภูมิภายในถึงเก็บก็มีแนวโน้มที่สูงตาม และเมื่ออุณหภูมิอากาศแวดล้อมต่ำ อุณหภูมิภายในถึงเก็บก็จะลดต่ำลงเช่นกัน โดยในช่วงเดือนกุมภาพันธ์จะมีอุณหภูมิแวดล้อมค่อนข้างต่ำ ส่งผลให้ อุณหภูมิภายในถึงเก็บแต่ละตำแหน่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 29.14 – 30.71 องศาเซลเซียส และมี อุณหภูมิต่ำสุดถึง 18.10 องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดเท่ากับ 37.70 องศาเซลเซียส และในช่วงที่ สภาพอากาศแวดล้อมค่อนข้างร้อนในเดือนเมษายน อุณหภูมิในทุกตำแหน่งจะค่อนข้างสูงโดยเฉลี่ย เท่ากับ 31.0 – 36.60 องศาเซลเซียส โดยมีอุณหภูมิต่ำสุดเท่ากับ 21.10 องศาเซลเซียส อุณหภูมิ สูงสุดเท่ากับ 48.60 องศาเซลเซียส

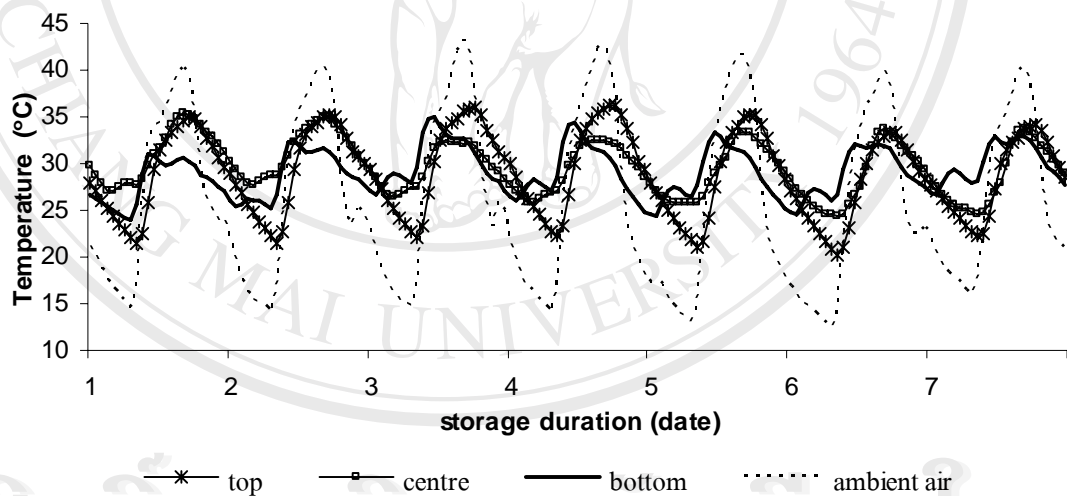
นอกจากนี้ยังพบว่าความแตกต่างของอุณหภูมิแต่ละตำแหน่งภายในถึงเก็บ โดยที่ตำแหน่ง ริมผนังจะแปรเปลี่ยนไปตามอุณหภูมิแวดล้อมค่อนข้างสูงและมากกว่าที่บริเวณกลางถึง ส่วน บริเวณชั้นบนของถึงก็พบการเปลี่ยนแปลงที่ขึ้นลงตามอุณหภูมิแวดล้อมค่อนข้างมากกว่าชั้นล่าง และชั้นกลาง (รูป 4.9) โดยพบว่าอุณหภูมิภายในถึงบริเวณริมผนังที่ชั้นบนมีอุณหภูมิสูงถึง 54.90 องศาเซลเซียส ในเดือนกรกฎาคม ซึ่งลักษณะดังกล่าวเกิดจากถึงเก็บได้รับความร้อนจากอุณหภูมิ แวดล้อมในระหว่างการเก็บรักษา และการนำความร้อนผ่านผนังถึงและเมล็ดข้าวเปลือกเข้าไป ภายในถึง แต่เนื่องจากเมล็ดข้าวมีคุณสมบัติที่เป็นฉนวนและมีสภาพการนำความร้อนต่ำ จึงทำให้ อุณหภูมิแต่ละตำแหน่งภายในถึงแตกต่างกัน โดยตำแหน่งที่อยู่ติดกับผนังจะมีอุณหภูมิสูงกว่า ตำแหน่งอื่นๆ ซึ่งความแตกต่างของอุณหภูมิในแต่ละตำแหน่งภายในถึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ ข้าวเปลือกเกิดความเสียหาย จากการพาความร้อนตามธรรมชาติ ทำให้เกิดการสะสมความร้อนและ ความชื้นและเกิดการควบแน่นเป็นหยดน้ำที่บริเวณส่วนล่างของถึงซึ่งเย็นกว่าจนทำให้เมล็ดเน่าเสีย เมื่อเก็บรักษาในระยะยาว

รูป 4.9 การเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิเฉลี่ยภายในถึงเก็บในรอบวันตำแหน่งริมผนังและกลางถึง

เมื่อพิจารณาถึงอุณหภูมิเฉลี่ยแต่ละวันในรอบสัปดาห์ พบว่าอุณหภูมิภายในถังเก็บจะไม่สูงขึ้นในทันที แต่จะค่อยๆ สูงขึ้นเมื่ออุณหภูมิแวดล้อมเริ่มสูงขึ้น ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะเกิดขึ้นในเวลากลางวันและช่วงที่มีแสงแดดจัด แต่เมื่ออุณหภูมิแวดล้อมเริ่มลดลงในช่วงตอนเย็นและกลางคืน อุณหภูมิภายในถังเก็บจะยังคงสภาพอุณหภูมิในระดับที่สูงอยู่ แล้วจะค่อยๆ ลดลงตามอุณหภูมิแวดล้อม แต่อย่างไรก็ตามการลดลงของอุณหภูมิภายในถังเก็บจะไม่สามารถลดลงเท่ากับอุณหภูมิแวดล้อมภายนอกได้ทัน เพราะเมื่อถึงรอบวันอีกวันหนึ่ง ข้าวเปลือกก็จะพบกับวัฏจักรการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิแวดล้อมดังกล่าวเช่นเดิมอีก (รูป 4.10) จึงทำให้อุณหภูมิภายในถังเก็บมีช่วงอุณหภูมิสูงสุด – สุดต่ำสุดแคบกว่าอุณหภูมิแวดล้อม ดังนั้นอุณหภูมิของข้าวเปลือกภายในถังเก็บจึงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าอุณหภูมิแวดล้อม นอกจากนี้เมล็ดข้าวเปลือกจะได้รับความร้อนจากอุณหภูมิแวดล้อมแล้วยังได้รับความร้อนที่เกิดจากอิทธิพลการหายใจของเมล็ด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเมล็ดข้าวเปลือกถูกเก็บในสภาพที่มีอุณหภูมิสูงก็จะยิ่งเร่งกิจกรรมในเมล็ดให้มีอัตราการหายใจสูงขึ้น (นุชนาท, 2548) จึงเป็นสาเหตุทำให้อุณหภูมิภายในถังเก็บค่อนข้างสูงกว่าอุณหภูมิแวดล้อม

รูป 4.10 การเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิเฉลี่ยของอากาศภายในถังเก็บแต่ละวันในรอบสัปดาห์

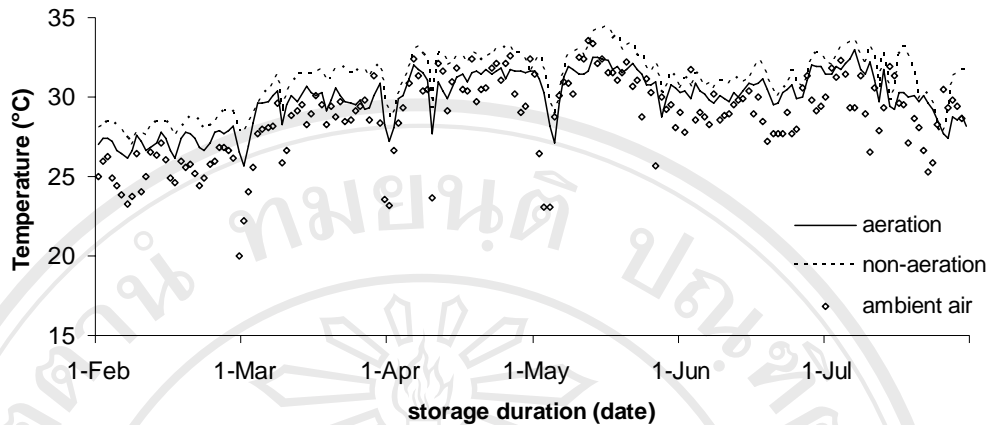
4.3 ผลของการระบายอากาศและการหมุนวนต่อการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ภายในถังเก็บ

4.3.1 ผลของการระบายอากาศต่ออุณหภูมิภายในถังเก็บ

จากการศึกษาถึงผลของการระบายอากาศในถังเก็บข้าวเปลือกโดยใช้พัดลมระบายอากาศในลักษณะเป่าขึ้น ด้วยอัตราการไหลอากาศประมาณ $0.47 \text{ m}^3/\text{min}$ ต้นข้าวเปลือก เมื่ออุณหภูมิในกองข้าวเปลือกที่ระดับผิวบนภายในถังเก็บสูงเกิน 32 องศาเซลเซียส พัดลมจะเริ่มทำงานโดยอัตโนมัติและจะทำการระบายอากาศในถังไปเรื่อยๆ จนกว่าอุณหภูมิในถังจะลดลงต่ำกว่าอุณหภูมิที่กำหนด ซึ่งการเก็บรักษาเมล็ดพืชที่อุณหภูมิในระดับนี้ ขณะที่ความชื้นเมล็ดต่ำในระดับที่ปลอดภัย จะช่วยลดสภาวะการเสียหายของเมล็ดข้าวที่จะเกิดความเสียหายจากเมล็ดร้อนขึ้น หรือเกิดการสะสมความชื้น (Bala, 1997) ทั้งนี้เนื่องจากเมล็ดพืชมีการหายใจอยู่ตลอดเวลา ซึ่งการหายใจของเมล็ดทำให้เกิดความร้อนและความชื้นขึ้น นอกจากนี้สภาพอากาศที่มีการเปลี่ยนแปลงในเวลากลางวัน – กลางคืน และแต่ละฤดูกาล ก็ส่งผลต่ออุณหภูมิภายในถังทำให้อุณหภูมิในถังแต่ละจุดไม่มีความสม่ำเสมอและมีความแตกต่างกันบริเวณริมผนังและกลางถัง และตำแหน่งที่ลึกลงไป เป็นสาเหตุของการเคลื่อนที่ของอากาศร้อนภายในถัง โดยอากาศร้อนจะเคลื่อนที่ไปยังบริเวณที่มีอุณหภูมิต่ำกว่า จนเกิดการสะสมความชื้นขึ้นภายในถัง ซึ่งการลดความแตกต่างระหว่างอุณหภูมิแต่ละจุดด้วยการระบายอากาศภายในถังสามารถป้องกันการพาความร้อนและการสะสมความชื้นที่เกิดขึ้นภายในถังได้ (Hall, 1980)

อุณหภูมิเฉลี่ยแต่ละวันในถังเก็บที่มีการระบายอากาศ จะต่ำกว่าถังเก็บที่ไม่ระบายอากาศ โดยอุณหภูมิเฉลี่ยแต่ละตำแหน่งภายในถังเก็บอยู่ในช่วง 25.71 – 32.99 องศาเซลเซียส ส่วนในถังเก็บที่ไม่ระบายอากาศมีอุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ในช่วง 27.06 – 34.44 องศาเซลเซียส ตลอดระยะเวลาการเก็บรักษา (รูป 4.11) ทั้งนี้เนื่องจากการระบายอากาศจะช่วยลดความร้อนที่เกิดขึ้นภายในถัง โดยอากาศเป็นตัวพาความร้อนที่เกิดจากการหายใจของเมล็ด และความร้อนจากสภาพอากาศแวดล้อม ผ่านออกมาจากกองข้าวเปลือกในถังเก็บออกสู่ภายนอก ส่วนในสภาพที่ไม่มีมีการระบายอากาศความร้อนที่เกิดขึ้นในระหว่างการเก็บรักษาถูกเก็บและสะสมไว้ในถังเก็บ ประกอบกับถังเก็บอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีอุณหภูมิสูง ส่งผลให้มีอุณหภูมิสูงกว่าในสภาพการเก็บที่มีการระบายอากาศ

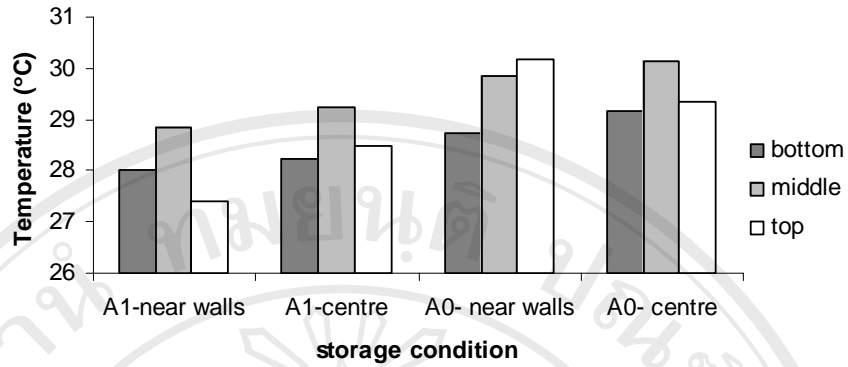

รูป 4.11 อุณหภูมิเฉลี่ยแต่ละวันภายในถังเก็บที่ระบายอากาศและไม่ระบายอากาศตลอดระยะเวลาการเก็บรักษา

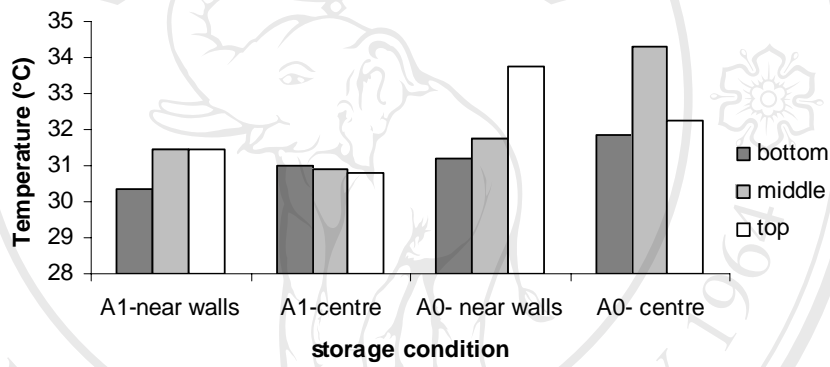
จากรูป 4.11 อุณหภูมิภายในถังเก็บที่ระบายอากาศและไม่ระบายอากาศจะมีการเปลี่ยนแปลงและมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น ตามสภาพอากาศแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามฤดูกาล โดยอุณหภูมิในถังเก็บที่ไม่ระบายอากาศจะสูงกว่าอุณหภูมิอากาศแวดล้อม เนื่องจากเมล็ดข้าวเปลือกมีคุณสมบัติเป็นฉนวนและมีความจุความร้อนที่สูง เมื่ออุณหภูมิภายในถังเก็บสูงขึ้น และไม่มีการระบายความร้อนที่เกิดขึ้นภายในถัง จึงเกิดสะสมความร้อนขึ้นเรื่อยๆ จนทำให้อุณหภูมิภายในถังเก็บที่ไม่ระบายอากาศมีอุณหภูมิค่อนข้างสูง

สำหรับการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิในถังเก็บแต่ละช่วง พบว่าถังเก็บที่ระบายอากาศ ในเดือนกุมภาพันธ์ อุณหภูมิเฉลี่ยแต่ละวันค่อนข้างต่ำกว่าในช่วงอื่น โดยอยู่ระหว่าง 26.16 – 27.81 องศาเซลเซียส และในเดือนมีนาคมอุณหภูมิเริ่มสูงขึ้น โดยอยู่ในช่วง 25.71 – 30.66 องศาเซลเซียส ส่วนช่วงเดือนเมษายน – กรกฎาคม อุณหภูมิภายในถังเก็บค่อนข้างสูง เนื่องจากสภาพอากาศแวดล้อมค่อนข้างร้อนและมีจำนวนชั่วโมงแสงแดดมาก โดยอุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 27.16 – 32.99 องศาเซลเซียส สำหรับการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิในถังเก็บที่ไม่ระบายอากาศก็เป็นไปในลักษณะเดียวกันกับสภาพถังเก็บที่ระบายอากาศ โดยในเดือนกุมภาพันธ์ มีอุณหภูมิเฉลี่ยแต่ละวันอยู่ระหว่าง 27.06 – 28.74 องศาเซลเซียส ในเดือนมีนาคมอุณหภูมิจะเริ่มสูงขึ้น โดยอยู่ในช่วง 27.83 – 32.01 องศาเซลเซียส และช่วงเดือนเมษายน – กรกฎาคม อุณหภูมิเฉลี่ยภายในถังเก็บสูงถึง 27.06 – 34.44 องศาเซลเซียส

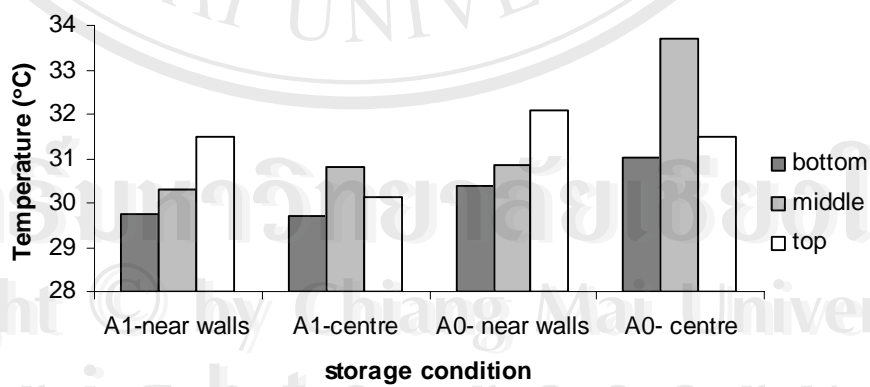
นอกจากนี้การระบายอากาศส่งผลให้อุณหภูมิเฉลี่ยในทุกตำแหน่งภายในถังเก็บมีค่าต่ำกว่าในถังเก็บที่ไม่ระบายอากาศ และอุณหภูมิแวดล้อมในแต่ละฤดูกาลก็ส่งผลให้อุณหภูมิแต่ละตำแหน่งภายในถังเก็บที่ไม่ระบายอากาศมีความแตกต่างกัน ดังแสดงในรูป 4.12 การแปรเปลี่ยนของอุณหภูมิที่ตำแหน่งต่างๆ ภายในถังเก็บที่พบคือ ในช่วงที่สภาพอากาศค่อนข้างเย็น อุณหภูมิที่ริมผนังในชั้นบนจะมีอุณหภูมิเฉลี่ยต่ำสุด แต่เมื่อสภาพอากาศแวดล้อมค่อนข้างร้อนก็พบว่าชั้นบนจะมีอุณหภูมิสูงกว่าในชั้นอื่นๆ ทั้งนี้เป็นผลมาจากตำแหน่งริมผนังบริเวณชั้นบนเป็นส่วนที่สัมผัสกับอากาศแวดล้อมและแสงแดดด้านบนโดยตรง และยาวนานกว่าตำแหน่งอื่นๆ จึงทำให้อุณหภูมิมีการเปลี่ยนแปลงได้มากที่สุด ส่วนบริเวณกลางถังในสภาพที่ไม่ระบายอากาศ บริเวณชั้นกลางจะมีอุณหภูมิก่อนข้างสูงกว่าชั้นบนและชั้นล่าง ซึ่งอุณหภูมิที่สูงในชั้นกลางอาจจะไม่ใช่เป็นผลโดยตรงจากอุณหภูมิแวดล้อม แต่อาจเป็นผลมาจากการหายใจของเมล็ดระหว่างการเก็บรักษาร่วมด้วย เมื่อเมล็ดข้าวเปลือกมีการหายใจจะทำให้อุณหภูมิในถังเก็บเพิ่มสูงขึ้น และความร้อนที่เกิดขึ้นจำเป็นต้องมีการระบายออกจากกองไม่น้อยกว่าความร้อนที่เกิดขึ้นจากการหายใจของเมล็ด โดยข้าวเปลือกที่มีความชื้นเมล็ด 13 เปอร์เซ็นต์ มีความร้อนเกิดขึ้น 41 kJ/ตัน-วัน ถ้าหากความร้อนเหล่านี้ไม่ถูกระบายออกไปจากถัง ก็สะสมความร้อนสูงขึ้นเรื่อยๆ และอาจเกิดความแตกต่างของอุณหภูมิขึ้นภายในถัง (Teter, 1979)

(ก) อุณหภูมิภายในถังเก็บเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม

(ข) อุณหภูมิภายในถังเก็บเดือนเมษายน - พฤษภาคม

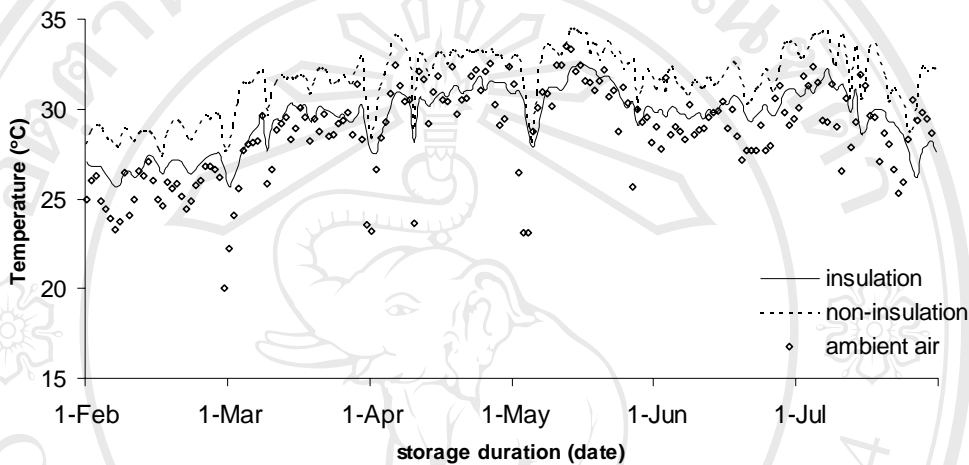

(ค) อุณหภูมิภายในถังเก็บเดือนมิถุนายน - กรกฎาคม

รูป 4.12 อุณหภูมิเฉลี่ยในถังเก็บที่ระบายอากาศ (A1) และถังเก็บที่ไม่ระบายอากาศ (A0) ตำแหน่งริมผนังและกลางถัง

4.3.2 ผลของการหุ้มฉนวนกันความร้อนต่ออุณหภูมิภายในถังเก็บ

จากการศึกษาถึงการใช้นวนกันความร้อนหุ้มรอบถังเก็บข้าวเปลือก เพื่อป้องกันความร้อนจากอุณหภูมิแวดล้อม พบว่าอุณหภูมิภายในถังเก็บที่หุ้มฉนวนจะมีอุณหภูมิเฉลี่ยแต่ละวันต่ำกว่าถังเก็บที่ไม่หุ้มฉนวน และมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงขึ้นลงตามสภาพอากาศแวดล้อม (รูป 4.13)

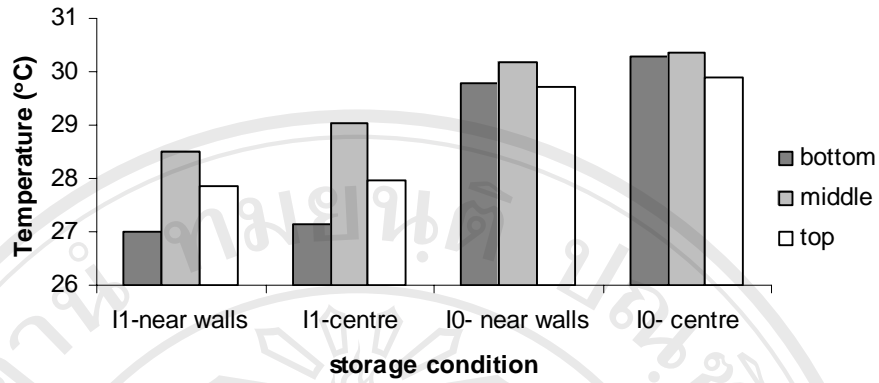
รูป 4.13 อุณหภูมิเฉลี่ยแต่ละวันในถังเก็บที่หุ้มฉนวนและไม่หุ้มฉนวนตลอดระยะเวลาการเก็บรักษา

จากรูป 4.13 จะเห็นว่าอุณหภูมิภายในถังเก็บที่หุ้มฉนวนและไม่หุ้มฉนวนมีการแปรเปลี่ยนไปตามสภาพอากาศแวดล้อม โดยอุณหภูมิภายในถังเก็บที่ไม่หุ้มฉนวนจะค่อนข้างสูงกว่าในสภาพที่มีฉนวนหุ้มและอุณหภูมิแวดล้อม เนื่องจากในถังเก็บที่ไม่หุ้มฉนวนมีการนำความร้อนจากอุณหภูมิแวดล้อมผ่านเข้ามาภายในถังได้ดีกว่าในสภาพที่หุ้มฉนวน ซึ่งการหุ้มฉนวนให้กับถังเก็บสามารถป้องกันความร้อนเข้าสู่ถังในระดับหนึ่ง แต่ไม่สามารถที่จะลดความร้อนที่เกิดจากการหายใจของเมล็ดในระหว่างการเก็บรักษาได้ ดังนั้นความร้อนที่เกิดขึ้นในระหว่างการเก็บรักษายังคงถูกสะสมอยู่ภายในถังเรื่อยๆ ซึ่งอุณหภูมิที่สูงจะส่งผลให้เมล็ดข้าวมีอัตราการหายใจเพิ่มสูงขึ้นและทำให้เมล็ดร้อนยิ่งขึ้น

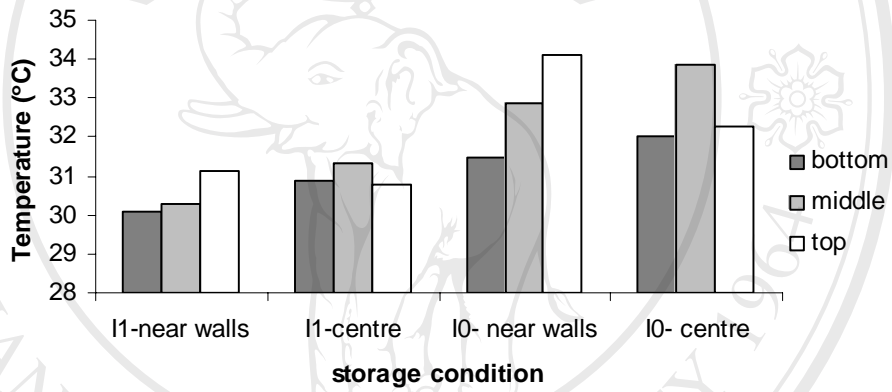
สำหรับการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิในถังเก็บแต่ละช่วง มีความแตกต่างกันและขึ้นอยู่กับสภาพอากาศแวดล้อมเป็นสำคัญ โดยในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ อุณหภูมิเฉลี่ยของอากาศแวดล้อมแต่ละวันค่อนข้างต่ำกว่าในช่วงอื่น ส่งผลให้อุณหภูมิเฉลี่ยภายในถังเก็บที่หุ้มฉนวนอยู่ในระดับต่ำเท่ากับ 26.16 – 27.81 องศาเซลเซียส ต่อมาในเดือนมีนาคมอุณหภูมิจะเริ่มสูงขึ้นเป็น 25.71 – 30.66 องศาเซลเซียส และช่วงเดือนเมษายน – กรกฎาคม อุณหภูมิภายในถังเก็บสูงถึง 26.16 – 32.54 องศา

เซลเซียส สำหรับอุณหภูมิในถังเก็บที่ไม่หุ้มฉนวนมีการเปลี่ยนแปลงลักษณะเดียวกัน แต่อุณหภูมิจะค่อนข้างสูงกว่าถังเก็บที่หุ้มฉนวน โดยในเดือนกุมภาพันธ์อุณหภูมิเฉลี่ยแต่ละวันอยู่ระหว่าง 27.34 – 29.32 องศาเซลเซียส และตั้งแต่เดือนมีนาคม – กรกฎาคม อุณหภูมิภายในถังเก็บค่อนข้างสูง โดยอุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 28.09 – 34.40 องศาเซลเซียส

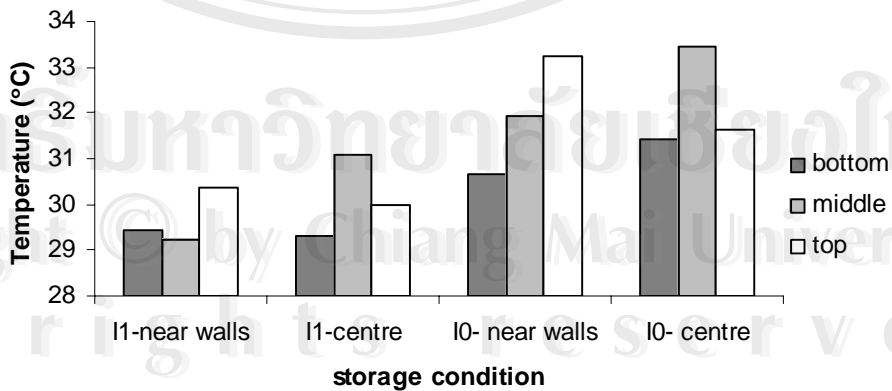
การหุ้มฉนวนและไม่หุ้มฉนวนส่งผลให้อุณหภูมิภายในถังเก็บแต่ละตำแหน่งมีความแตกต่างกัน โดยช่วงอายุเก็บรักษา 2 เดือนแรก บริเวณชั้นกลางทั้งที่ตำแหน่งริมผนังและกลางถัง จะมีอุณหภูมิก่อนข้างสูงกว่าชั้นล่างและชั้นบน แต่เมื่อเก็บรักษาในเวลาต่อมาพบว่าที่ตำแหน่งริมผนัง อุณหภูมิจะสูงขึ้น และสูงกว่าที่บริเวณกลางถัง โดยชั้นบนจะมีอุณหภูมิสูงที่สุด ส่วนที่บริเวณกลางถังยังคงพบว่าชั้นกลางยังคงมีอุณหภูมิสูงกว่าชั้นอื่นๆ (รูป 4.14) ซึ่งความแตกต่างของอุณหภูมิแต่ละตำแหน่งดังกล่าว สามารถแยกแหล่งที่มาของความร้อนที่เกิดขึ้นได้สองสาเหตุหลัก คือที่ตำแหน่งริมผนังเมื่อดำเนินการเปิดก๊อกได้รับความร้อนจากอุณหภูมิแวดล้อมโดยตรง จึงทำให้ที่ริมผนัง โดยเฉพาะที่ชั้นบนซึ่งมีพื้นที่สัมผัสกับแสงแดดมากที่สุด มีอุณหภูมิสูงกว่าชั้นอื่นๆ ส่วนบริเวณกลางถัง อุณหภูมิที่สูงในการเก็บรักษาน่าจะเกิดจากเมื่อดำเนินการหายใจและเกิดความร้อนขึ้นภายในถัง ซึ่งความร้อนที่เกิดขึ้นจะถูกสะสมอยู่บริเวณกลางถังเนื่องจากเมื่อดำเนินการถ่ายเทความร้อนต่ำจึงทำให้อุณหภูมิที่ตำแหน่งดังกล่าวสูงตลอดระยะเวลาการเก็บรักษา ซึ่งจากการทดลองพบลักษณะเช่นเดียวกันนี้ทั้งในถังที่หุ้มฉนวนและไม่หุ้มฉนวน แต่ในถังที่ไม่หุ้มฉนวนจะมีอุณหภูมิสูงกว่าถังที่มีฉนวนหุ้ม

(ก) อุณหภูมิภายในถังเก็บเดือนกุมภาพันธ์ – มีนาคม

(ข) อุณหภูมิภายในถังเก็บเดือนเมษายน – พฤษภาคม

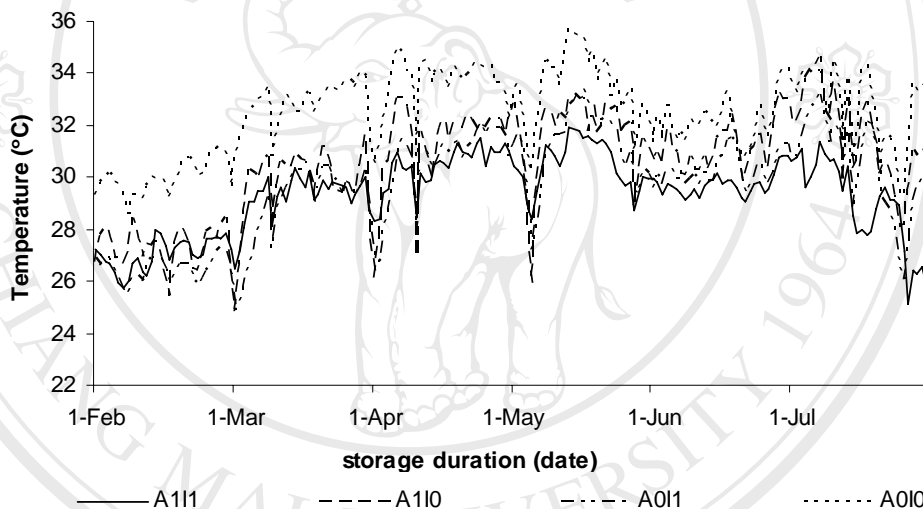
(ค) อุณหภูมิภายในถังเก็บเดือนมิถุนายน – กรกฎาคม

รูป 4.14 อุณหภูมิเฉลี่ยในถังเก็บที่หุ้มฉนวน (I1) และถังเก็บไม่หุ้มฉนวน (I0) ตำแหน่งริมผนังและกลางถัง

4.3.3 ปฏิสัมพันธ์ร่วมระหว่างการระบายอากาศและการหุ้มฉนวนต่อการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิในถังเก็บ

การศึกษาถึงปฏิสัมพันธ์ร่วมระหว่างการระบายอากาศและไม่ระบายอากาศ ร่วมกับปัจจัยที่หุ้มฉนวนและไม่หุ้มฉนวน สามารถแบ่งได้ 4 สภาพการเก็บรักษา คือ สภาพถังเก็บที่มีการระบายอากาศร่วมกับหุ้มฉนวน (A1I1), สภาพถังเก็บที่มีการระบายอากาศร่วมกับไม่หุ้มฉนวน (A1I0), สภาพถังเก็บที่ไม่ระบายอากาศร่วมกับหุ้มฉนวน (A0I1) และสภาพถังเก็บที่ไม่ระบายอากาศร่วมกับไม่หุ้มฉนวน (A0I0) จากการทดลองพบว่าสภาพการเก็บรักษาที่แตกต่างกันส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิภายในถังเก็บแตกต่างกัน ดังแสดงในรูป 4.15

รูป 4.15 การเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิอากาศเฉลี่ยแต่ละวันภายในถังเก็บสภาพต่างๆ ตลอดระยะเวลาการเก็บรักษา

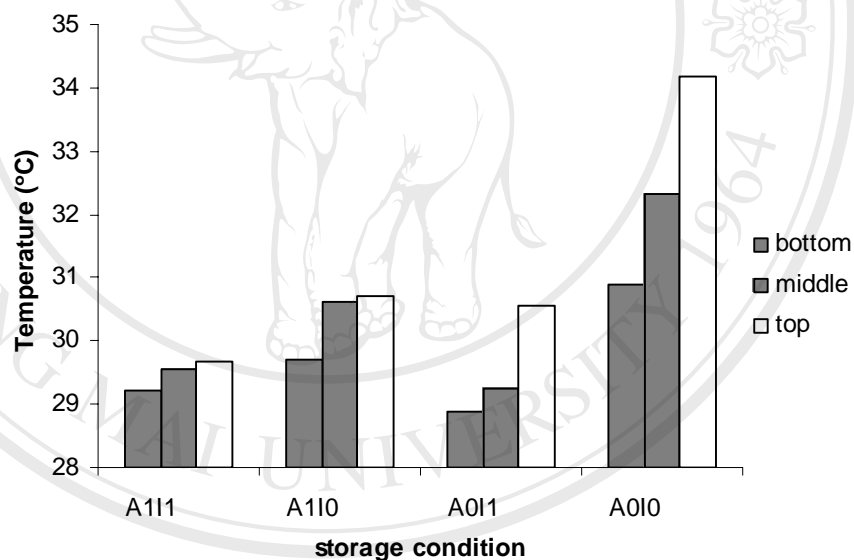
จากรูป 4.15 อุณหภูมิภายในถังเก็บทุกถังมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงขึ้นลงในทิศทางเดียวกัน ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะแปรเปลี่ยนตามสภาพอากาศแวดล้อมระหว่างการเก็บรักษา โดยในถังเก็บที่ไม่ระบายอากาศร่วมกับไม่หุ้มฉนวนจะมีอุณหภูมิเฉลี่ยทุกตำแหน่งแต่ละวันสูงที่สุดเท่ากับ 32.46 องศาเซลเซียส รองลงมาได้แก่ถังเก็บที่ระบายอากาศร่วมกับไม่หุ้มฉนวน ถังเก็บที่ไม่ระบายอากาศร่วมกับหุ้มฉนวน และ ถังเก็บที่ระบายอากาศร่วมกับหุ้มฉนวน มีอุณหภูมิก่อนข้างต่ำและใกล้เคียงกัน โดยมีค่าเท่ากับ 30.35, 29.56 และ 29.48 องศาเซลเซียส ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการหุ้มฉนวนมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิภายในถังเก็บ กล่าวคือการหุ้มฉนวนให้กับถังเก็บจะช่วยป้องกันความร้อนจากสภาพแวดล้อมที่จะมีผลโดยตรงต่อการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิภายในถังได้

มากกว่าสภาพที่ไม่มีหมื่นหุ้ม ทั้งนี้เพราะหมื่นหุ้มมีค่าการนำความร้อนที่ต่ำ เมื่ออุณหภูมิแวดล้อมสัมผัสกับหมื่นหุ้ม ส่งผลให้สภาพการนำความร้อนเข้าสู่ถังเก็บได้ลดลง จึงทำให้ในถังเก็บที่มีหมื่นหุ้มทั้งในสภาพที่ระบายอากาศและไม่ระบายอากาศมีอุณหภูมิทุกตำแหน่งภายในถังเก็บโดยเฉลี่ยต่ำกว่าในถังเก็บที่ไม่มีหมื่นหุ้มหมื่นหุ้มร่วมกับไม่ระบายอากาศ แต่อย่างไรก็ตามการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิภายในถังเก็บแต่ละช่วงในระหว่างการเก็บรักษาจะขึ้นอยู่กับอุณหภูมิแวดล้อมที่ทำการเก็บรักษา ดังแสดงในตาราง 4.2 โดยในเดือนกุมภาพันธ์ – มีนาคม อุณหภูมิข้าวเปลือกเฉลี่ยภายในถังเก็บทุกๆ ถังจะค่อนข้างต่ำ เพราะสภาพอากาศแวดล้อมช่วงนี้ค่อนข้างเย็น แต่ในเดือนเมษายนเป็นต้นไป อุณหภูมิภายในถังเก็บทุกถังจะสูงขึ้น เพราะสภาพอากาศค่อนข้างร้อนจึงส่งผลให้อุณหภูมิภายในถังเพิ่มขึ้น

ตาราง 4.2 อุณหภูมิเฉลี่ยในถังเก็บสภาพต่างๆ ตลอดระยะเวลาการเก็บรักษา

เวลา	อุณหภูมิ (°C)	สภาพการเก็บรักษา				
		ambient	A ₁ I ₁	A ₁ I ₀	A ₀ I ₁	A ₀ I ₀
ก.พ. – มี.ค.	ต่ำสุด	12.12	20.00	16.97	20.10	18.10
	สูงสุด	45.36	35.80	37.96	35.00	45.50
	เฉลี่ย	27.06	28.11	28.47	27.64	31.31
เม.ย. – พ.ค.	ต่ำสุด	16.91	23.15	20.85	23.25	21.10
	สูงสุด	46.48	37.80	43.55	38.35	51.30
	เฉลี่ย	30.09	30.44	31.44	30.84	33.63
มิ.ย. – ก.ค.	ต่ำสุด	20.25	20.45	24.70	23.30	20.10
	สูงสุด	45.68	39.85	45.98	43.30	54.90
	เฉลี่ย	29.19	29.84	31.27	30.48	32.34

ภายใต้สภาพถังเก็บที่แตกต่างกันส่งผลต่ออุณหภูมิแต่ละตำแหน่งภายในถังแตกต่างกัน (รูป 4.16) โดยในถังเก็บที่มีการระบายอากาศร่วมกับหุ้มฉนวนและไม่หุ้มฉนวน อุณหภูมิมีความสม่ำเสมอมากกว่าถังเก็บที่ไม่ระบายอากาศ โดยเฉพาะในถังเก็บที่ไม่ระบายอากาศร่วมกับไม่หุ้มฉนวน อุณหภูมิแต่ละตำแหน่งมีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก หากพิจารณาอุณหภูมิที่ตำแหน่งริมผนังและกลางถังร่วมด้วยจะพบว่าที่ตำแหน่งกลางถังในชั้นบนมีอุณหภูมิค่อนข้างสูงกว่าตำแหน่งอื่นๆ ดังแสดงในตาราง 4.3 ซึ่งความแตกต่างของอุณหภูมิแต่ละตำแหน่งภายในถังน่าจะเป็นผลมาจากการนำความร้อนจากอากาศแวดล้อม และการสะสมความร้อนที่เกิดขึ้นของเมล็ดในระหว่างเก็บรักษา ประกอบกับปัจจัยร่วมของสภาพที่ไม่ระบายอากาศและไม่หุ้มฉนวนเพื่อป้องกันความร้อนจากอุณหภูมิแวดล้อม ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

รูป 4.16 อุณหภูมิเฉลี่ยในถังเก็บภายใต้สภาพการเก็บรักษาต่างๆ ตลอดระยะเวลาเก็บรักษา

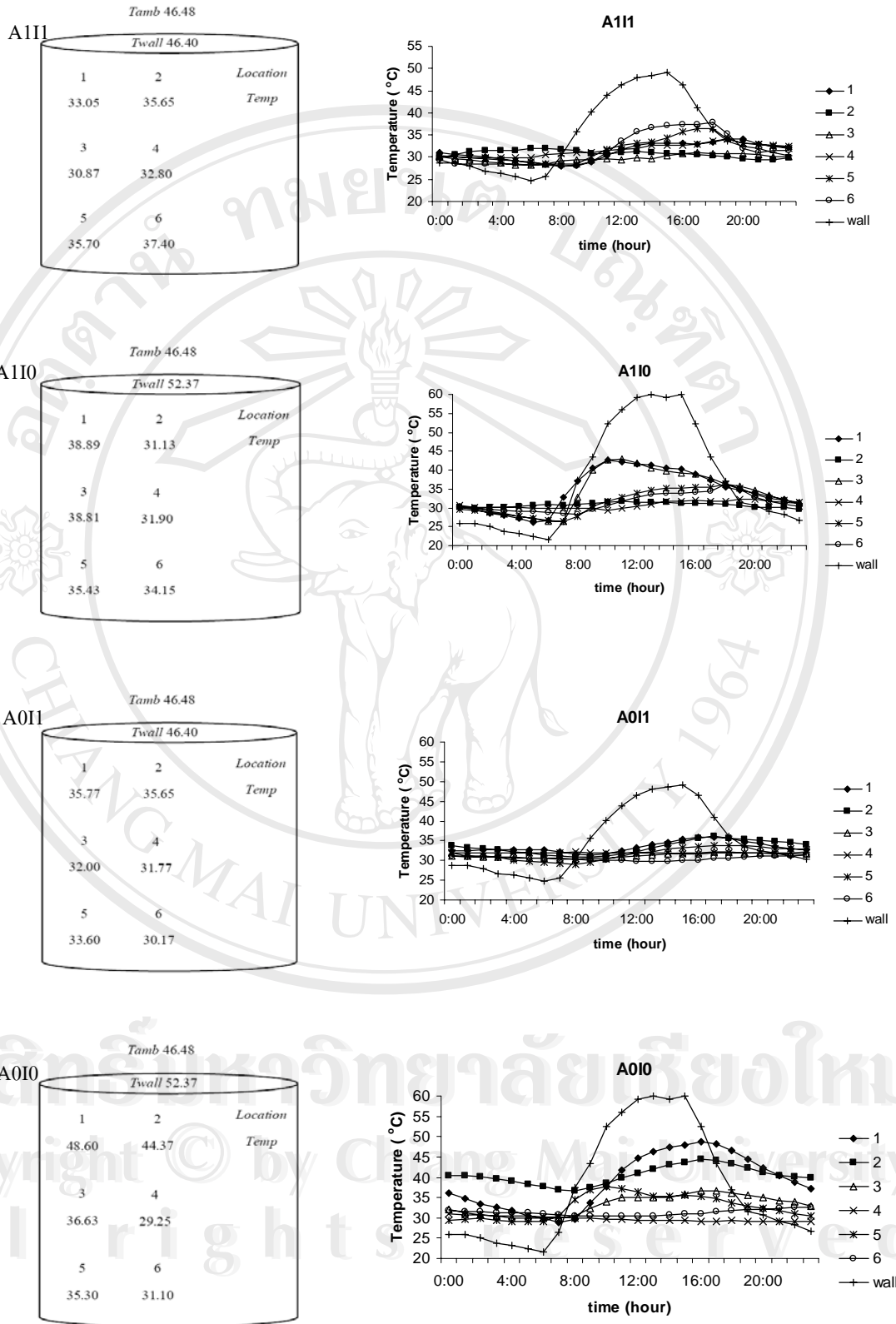
ตาราง 4.3 อุณหภูมิเฉลี่ยในถังเก็บบริเวณริมผนังและกลางถังภายใต้สภาพการเก็บรักษาแบบต่างๆ

เวลา	trt	อุณหภูมิตำแหน่งริมผนัง				อุณหภูมิตำแหน่งกลางถัง			
		ชั้นล่าง	ชั้นกลาง	ชั้นบน	เฉลี่ย	ชั้นล่าง	ชั้นกลาง	ชั้นบน	เฉลี่ย
ก.พ. – มี.ค.	A ₁ I ₁	27.34	29.09	26.45	27.63	27.78	27.52	30.49	28.60
	A ₁ I ₀	28.72	28.59	28.34	28.55	28.25	28.97	27.96	28.39
	A ₀ I ₁	26.66	27.91	29.27	27.95	27.68	26.74	27.56	27.33
	A ₀ I ₀	30.83	31.78	31.10	31.24	29.85	31.59	32.74	31.39
เม.ย. – พ.ค.	A ₁ I ₁	29.93	30.28	30.36	30.19	30.28	30.94	30.83	30.68
	A ₁ I ₀	30.79	32.61	32.54	31.98	30.64	31.09	30.98	30.90
	A ₀ I ₁	30.24	30.30	31.90	30.81	30.02	30.80	31.80	30.88
	A ₀ I ₀	32.17	33.17	35.64	33.66	31.10	32.94	36.77	33.60
มิ.ย. – ก.ค.	A ₁ I ₁	29.35	28.75	30.54	29.55	29.79	28.44	29.51	29.24
	A ₁ I ₀	30.15	31.87	32.47	31.50	30.08	30.93	32.15	31.05
	A ₀ I ₁	29.52	29.70	30.18	29.80	29.36	30.14	32.63	30.71
	A ₀ I ₀	31.21	32.02	34.00	32.41	30.12	31.89	34.76	32.26

ความแตกต่างของอุณหภูมิแต่ละตำแหน่งภายในถังเก็บ

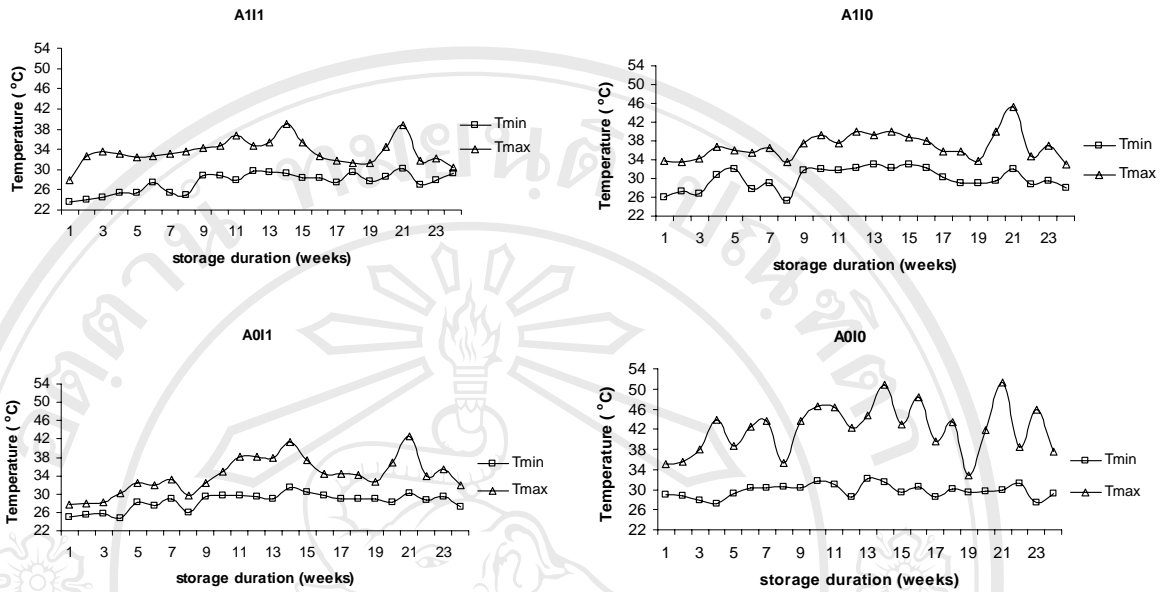
อุณหภูมิภายในถังเก็บแต่ละตำแหน่งมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และในแต่ละตำแหน่งก็มีอุณหภูมิที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพการจัดการภายในถังเก็บที่สภาพต่างกัน โดยระหว่างการเก็บรักษาในวันที่อุณหภูมิแวดล้อมสูงสุด เมื่อเวลา 16.00 น. ของวันที่ 30 เมษายน 2548 พบว่าอุณหภูมิภายในถังเก็บที่ไม่ระบายอากาศและไม่หุ้มฉนวนบริเวณริมผนังจะมีอุณหภูมิสูงที่สุด โดยเฉพาะที่ตำแหน่งริมผนังชั้นบนและบริเวณกลางถัง ซึ่งมีความแตกต่างของอุณหภูมิแต่ละตำแหน่งภายในถังเก็บสูงถึง 19.35 องศาเซลเซียส รองลงมาได้แก่ถังเก็บที่ระบายอากาศร่วมกับไม่หุ้มฉนวน, ถังเก็บที่ระบายอากาศหุ้มฉนวน และถังเก็บที่ไม่ระบายอากาศหุ้มฉนวน มีความแตกต่างเท่ากับ 7.53, 6.53 และ 5.60 องศาเซลเซียส (รูป 4.17) ซึ่งความแตกต่างของอุณหภูมิที่สูงภายในถังเก็บจะก่อให้เกิดการเคลื่อนที่ของอากาศลงบริเวณส่วนกลางถังเก็บและเคลื่อนที่บริเวณขอบโกดังผนังถังเก็บ ซึ่งส่งผลให้เมล็ดข้าวเปลือกที่ส่วนล่างของถังเก็บเกิดความเสียหาย

สำหรับความแตกต่างของอุณหภูมิภายในถังตลอดระยะเวลาเก็บรักษา พบว่าถังเก็บที่ไม่ระบายอากาศร่วมกับไม่หุ้มฉนวนมีความแตกต่างของอุณหภูมิแต่ละตำแหน่งภายในถังที่เวลาเดียวกันค่อนข้างสูงกว่าในถังเก็บสภาพอื่นๆ โดยเฉพาะในช่วงบ่ายที่เวลา 15.00 น. จะพบความแตกต่างของอุณหภูมิภายในถังค่อนข้างสูงกว่าเวลาอื่นๆ ดังแสดงรูป 4.18 จากการบันทึกข้อมูลอุณหภูมิแต่ละตำแหน่งภายในถังเก็บทุกๆ ชั่วโมง พบว่าในถังเก็บที่ไม่ระบายอากาศร่วมกับไม่หุ้มฉนวน มีความแตกต่างของอุณหภูมิลอยู่ในช่วง 0.10 – 25.30 องศาเซลเซียส และมีความแตกต่างของอุณหภูมิภายในถังเก็บที่สูงกว่าสภาพการเก็บรักษาอื่นๆ โดยมีค่าเฉลี่ยตลอดอายุเก็บรักษาเท่ากับ 8.24 องศาเซลเซียส รองลงมาได้แก่ถังเก็บที่ระบายอากาศร่วมกับไม่หุ้มฉนวนมีความแตกต่างอยู่ในช่วง 0.61 – 13.87 องศาเซลเซียส และมีค่าเฉลี่ยตลอดอายุเก็บรักษาเท่ากับ 5.12 องศาเซลเซียส ส่วนถังเก็บที่ระบายอากาศร่วมกับหุ้มฉนวนมีความแตกต่างของอุณหภูมิลอยู่ในช่วง 0.30 – 13.20 องศาเซลเซียส และมีค่าเฉลี่ยตลอดอายุเก็บรักษาเท่ากับ 4.88 องศาเซลเซียส สำหรับในถังเก็บที่ไม่ระบายอากาศร่วมกับหุ้มฉนวน มีความแตกต่างของอุณหภูมิลอยู่ในช่วง 0.53 – 13.90 องศาเซลเซียส และมีค่าเฉลี่ยตลอดอายุเก็บรักษาต่ำที่สุดเท่ากับ 3.80 องศาเซลเซียส

รูป 4.17 ความแตกต่างของอุณหภูมิแต่ละตำแหน่งภายในถังเก็บแบบต่างๆ ในวันที่อุณหภูมิอากาศแวดล้อมสูงสุด ณ ตำแหน่ง 1-6 (ซ้าย) และการเปลี่ยนแปลงในรอบ 24 ชั่วโมง (ขวา)

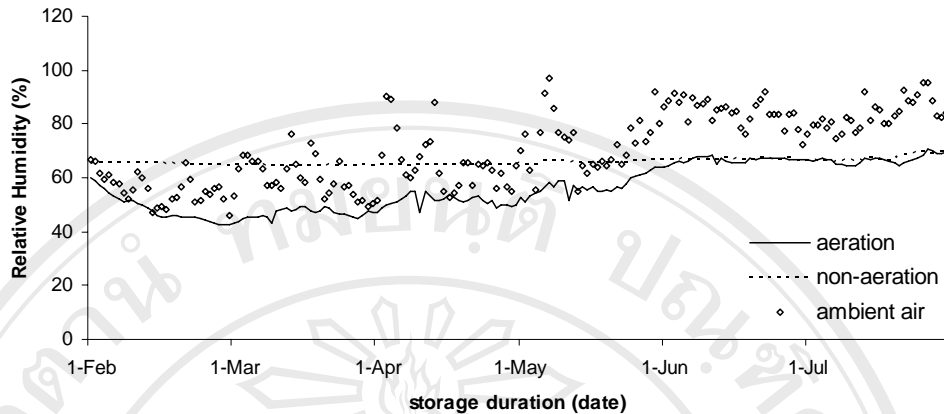

รูป 4.18 ความแตกต่างระหว่างอุณหภูมิสูงสุด-ต่ำสุด ภายในถังเก็บที่เวลา 15.00 น. ภายใต้สภาพการเก็บรักษาต่างๆ ตลอดระยะเวลาการเก็บรักษา

4.3.4 ผลของการระบายอากาศต่อการเปลี่ยนแปลงความชื้นสัมพัทธ์ภายในถังเก็บข้าวเปลือก

จากการทดลองพบว่าความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยภายในถังเก็บที่ไม่ระบายอากาศจะค่อนข้างสูงและคงที่มากกว่าถังเก็บที่ระบายอากาศ ดังแสดงในรูป 4.19 ซึ่งความชื้นสัมพัทธ์ภายในถังเก็บข้าวเปลือกจะแสดงให้เห็นถึงปริมาณน้ำหรือความชื้นที่มีรอบๆ เมล็ดพืชในถังเก็บ ถ้าหากความชื้นสัมพัทธ์มีค่าสูง แสดงว่าสภาพนี้ไม่เหมาะสำหรับการเก็บรักษาเมล็ดพืชแห้ง เพราะสภาพที่ความชื้นสัมพัทธ์สูงเหมาะแก่การทำงานของจุลินทรีย์หรือการเกิดเชื้อราทำลายผลผลิตในระหว่างการเก็บรักษา และมีผลต่อการเกิดความชื้นสมดุลของเมล็ดข้าวเปลือก โดยเมล็ดพืชจะมีการปรับเข้าสู่ภาวะสมดุลกับอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ที่อยู่รอบๆ เมล็ดในขณะนั้น แต่อย่างไรก็ตามความชื้นสัมพัทธ์ในถังเก็บระหว่างการทดลองยังไม่ถึงจุดวิกฤติที่เป็นอันตรายต่อการเก็บรักษา และเกิดความเสียหายระหว่างการเก็บรักษาที่เวลา 6 เดือน

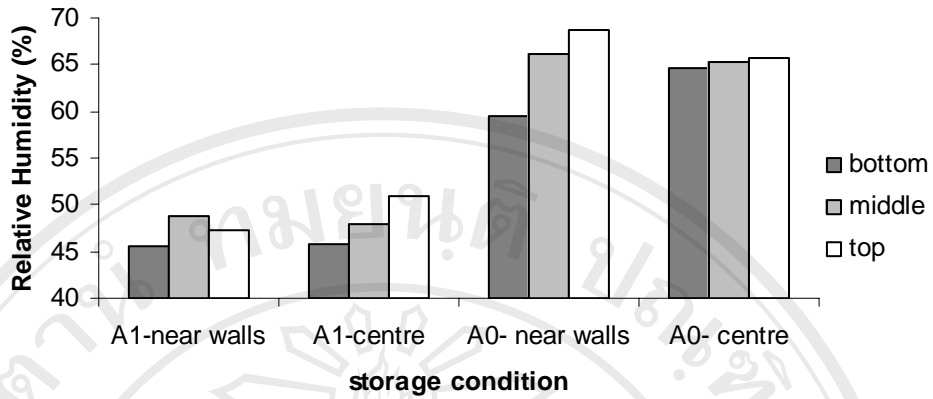

รูป 4.19 ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยแต่ละวันในถังที่ระบายอากาศและไม่ระบายอากาศตลอดระยะเวลาการเก็บรักษา

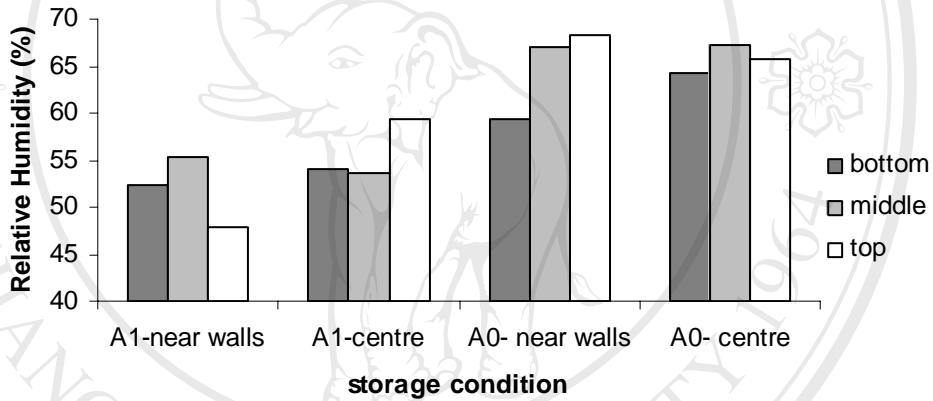
จากรูป 4.19 ความชื้นสัมพัทธ์ภายในถังเก็บข้าวเปลือกที่ระบายอากาศจะมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ตามความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปค่อนข้างสูงในแต่ละฤดูกาล ส่วนในสภาพที่ไม่ระบายอากาศ ความชื้นสัมพัทธ์ภายในถังจะค่อนข้างคงที่และไม่แปรผันตามความชื้นสัมพัทธ์ภายนอก ทั้งนี้เนื่องจากในถังเก็บที่ระบายอากาศ ได้นำอากาศแวดล้อมที่มีความชื้นสัมพัทธ์ขณะนั้นผ่านเข้าไปในถัง โดยไม่มีการปรับความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศให้อยู่ในระดับที่คงที่ หากอากาศที่นำเข้าสู่ถังเก็บมีความชื้นสัมพัทธ์ต่ำ ก็ส่งผลให้ความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศรอบๆ เมล็ดภายในถังมีค่าต่ำ ในขณะที่เดียวกันหากอากาศแวดล้อมในขณะที่ระบายอากาศมีความชื้นสัมพัทธ์สูง ก็ส่งผลให้ความชื้นสัมพัทธ์รอบๆ เมล็ดภายในถังเก็บสูงขึ้นตาม

สำหรับการเปลี่ยนแปลงความชื้นสัมพัทธ์ภายในถังเก็บที่ระบายอากาศในแต่ละช่วง พบว่าช่วงเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม ความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศแวดล้อมค่อนข้างต่ำ เมื่อมีการระบายอากาศจึงทำให้ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยภายในถังค่อนข้างต่ำ โดยมีค่าอยู่ในช่วง 45.49 - 50.99 เปอร์เซ็นต์ และในเดือนเมษายน - พฤษภาคม ความชื้นสัมพัทธ์ภายในถังจะเริ่มสูงขึ้นเล็กน้อย โดยอยู่ในช่วง 47.79 - 59.29 เปอร์เซ็นต์ ส่วนช่วงเดือนมิถุนายน - กรกฎาคม ความชื้นสัมพัทธ์ภายในถังเก็บมีค่าสูงสุด โดยอยู่ระหว่าง 60.72 - 69.92 เปอร์เซ็นต์ ทั้งนี้เนื่องจากความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศแวดล้อมค่อนข้างสูงเพราะย่างเข้าสู่ฤดูฝน เมื่อมีการระบายอากาศจึงทำให้ความชื้นสัมพัทธ์ภายในถังเก็บมีค่าสูงขึ้น สำหรับการเปลี่ยนแปลงความชื้นสัมพัทธ์ภายในถังเก็บที่ไม่ระบายอากาศจะค่อนข้างคงที่ตลอดทั้ง 6 เดือน โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 61.72 - 69.87 เปอร์เซ็นต์

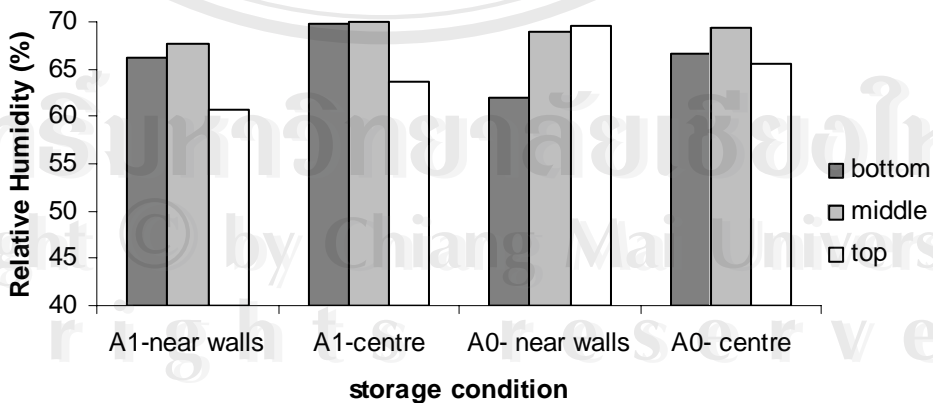
นอกจากนี้การระบายอากาศและไม่ระบายอากาศยังมีผลต่อความชื้นสัมพัทธ์ภายในถึงเก็บแต่ละชั้นแตกต่างกัน ดังแสดงในรูป 4.20 โดยความแตกต่างดังกล่าวขึ้นอยู่กับสภาพอากาศแวดล้อม กล่าวคือในช่วงที่ความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศแวดล้อมค่อนข้างต่ำ เมื่อมีการระบายอากาศทำให้ความชื้นสัมพัทธ์ภายในถึงบริเวณชั้นล่างมีความชื้นสัมพัทธ์ต่ำกว่าชั้นกลางและชั้นบน แต่ในช่วงที่ความชื้นสัมพัทธ์อากาศแวดล้อมสูง จึงทำให้ความชื้นสัมพัทธ์ภายในถึงเก็บที่ชั้นล่างมีค่าค่อนข้างสูงเช่นกัน ทั้งนี้เนื่องจากชั้นล่างเป็นส่วนแรกที่สัมผัสกับความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศแวดล้อม เมื่อความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศแวดล้อมที่ระดับต่างๆ ผ่านเข้าไป จึงส่งผลให้ความชื้นสัมพัทธ์ภายในถึงเปลี่ยนแปลงตามเพื่อปรับเข้าสู่สมดุล ซึ่งสอดคล้องกับการทดลองของดามร(2547) ที่ได้ศึกษาถึงรูปแบบการสะสมอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ในกองเมล็ดข้าวเปลือก พบว่าความชื้นอากาศในกองข้าวจะมีการแปรเปลี่ยนตามระดับความชื้นในอากาศเป็นหลัก ซึ่งจะเห็นว่าสภาพการเก็บรักษาที่มีการระบายอากาศ มีความชื้นสัมพัทธ์เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาตามความชื้นสัมพัทธ์แวดล้อม ส่วนสภาพที่ไม่ระบายอากาศความชื้นสัมพัทธ์ภายในถึงเก็บจะค่อนข้างคงที่ตลอดระยะเวลาการเก็บรักษา เนื่องจากความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศภายในถึงเก็บนั้นค่อนข้างคงที่ และไม่ได้รับความชื้นสัมพัทธ์จากอากาศแวดล้อม แต่ลักษณะดังกล่าวเป็นผลเสียในแง่ของการเก็บรักษาเมล็ดพืชในระยะยาว เนื่องจากไม่มีถ่ายเทอากาศร้อน อีกทั้งยังทำให้เกิดการสะสมความร้อนและความชื้นภายในถึง ซึ่งการเก็บรักษาเมล็ดข้าวเปลือกในสภาพที่ร้อนและชื้นเป็นระยะเวลานานอาจจะส่งผลให้เมล็ดเกิดความเสียหายได้ ดังนั้นในการระบายอากาศจึงเป็นวิธีที่ช่วยระบายความร้อนออกจากกองข้าวได้ และหากมีการปรับระดับความชื้นสัมพัทธ์อากาศก่อนเข้าสู่ถึงเก็บให้อยู่ในระดับที่ปลอดภัยน่าจะช่วยป้องกันความเสียหายดังกล่าวได้

(ก) ความชื้นสัมพัทธ์อากาศในถังเก็บเดือน กุมภาพันธ์ – มีนาคม

(ข) ความชื้นสัมพัทธ์อากาศในถังเก็บเดือน เมษายน – พฤษภาคม

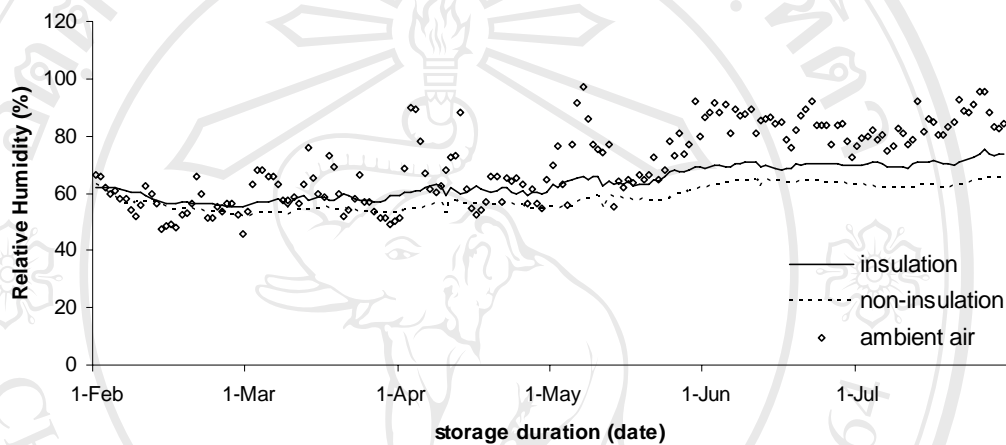

(ค) ความชื้นสัมพัทธ์อากาศในถังเก็บเดือน มิถุนายน – กรกฎาคม

รูป 4.20 ความชื้นสัมพัทธ์ในถังเก็บที่ระบายอากาศ (A1) และถังเก็บที่ไม่ระบายอากาศ (A0) ตำแหน่งริมผนังและกลางถัง

4.3.5 ผลของการหุ้มฉนวนต่อการเปลี่ยนแปลงความชื้นสัมพัทธ์อากาศภายในถังเก็บข้าวเปลือก

การหุ้มฉนวนและไม่หุ้มฉนวนรอบถังเก็บมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของความชื้นสัมพัทธ์ภายในถังเก็บไม่มากนัก โดยในถังเก็บข้าวเปลือกที่มีฉนวนหุ้มจะมีความชื้นสัมพัทธ์ภายในถังสูงกว่าถังเก็บที่ไม่หุ้มฉนวนเพียงเล็กน้อย และมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงสูงขึ้นตามสภาพอากาศแวดล้อมภายนอก (รูป 4.21)

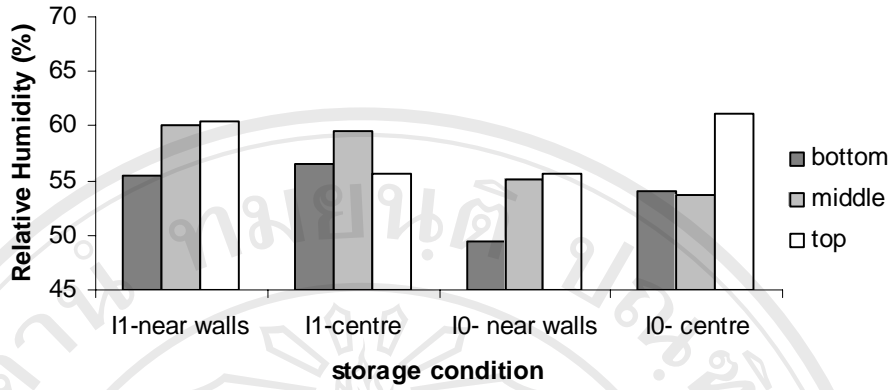

รูป 4.21 ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยแต่ละวันภายในถังเก็บที่หุ้มฉนวนและไม่หุ้มฉนวนตลอดระยะเวลาการเก็บรักษา

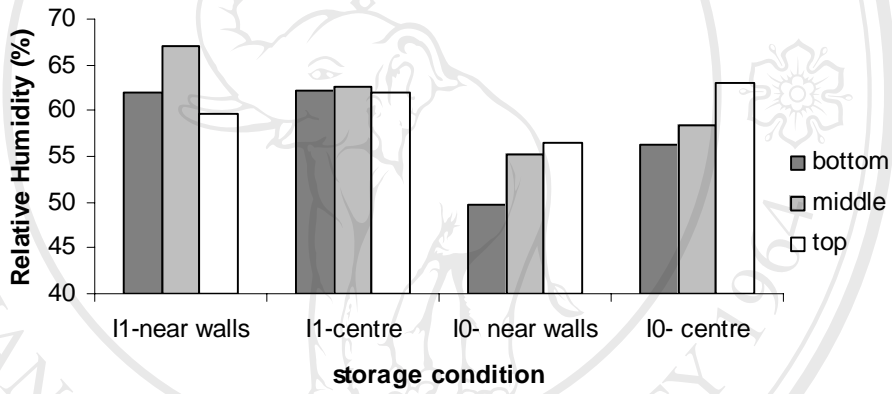
จากรูป 4.21 จะเห็นว่าความชื้นสัมพัทธ์ภายในถังเก็บที่หุ้มฉนวนและไม่หุ้มฉนวนจะเกิดการแปรเปลี่ยนที่สัมพันธ์กับความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศแวดล้อมน้อยมาก โดยความชื้นสัมพัทธ์ภายในถังเก็บจะสูงขึ้นอย่างช้าๆ เมื่ออายุการเก็บรักษานานขึ้น ซึ่งสภาพการเก็บที่มีฉนวนหุ้มจะมีค่าสูงกว่าสภาพที่ไม่มีฉนวนหุ้มเล็กน้อย กล่าวคือภายในถังเก็บที่หุ้มฉนวนมีความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยอยู่ในช่วง 55.43 – 73.67 เปอร์เซ็นต์ โดยจะเริ่มมีความชื้นสัมพัทธ์สูงขึ้น จากเมื่อเริ่มต้นเก็บรักษาและมีค่าสูงสุดในเดือนกรกฎาคม ส่วนในถังเก็บที่ไม่หุ้มฉนวนมีการเปลี่ยนแปลงลักษณะเดียวกัน โดยตลอดระยะเวลาการเก็บรักษามีความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยอยู่ในช่วง 49.49 – 66.75 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งน่าจะเป็นผลจากอุณหภูมิภายในถังเก็บที่ถูกสะสมอยู่ภายในถังเป็นตัวกำหนดระดับความชื้นสัมพัทธ์รอบๆ เมล็ดข้าวเปลือก เมื่อมีการนำความร้อนจากสภาพแวดล้อมผ่านเข้ามาภายในถังและความร้อนที่เกิดจากการหายใจของเมล็ดรวมด้วย ส่งผลให้อุณหภูมิในถังเก็บมีค่าสูง ทำให้เมล็ดข้าวเปลือกมีการปรับเข้าสู่ภาวะสมดุลกับสภาพอากาศภายในถังเก็บ จึงเป็นสาเหตุให้ความชื้นสัมพัทธ์ภายในถังเปลี่ยนแปลง

ผลของการหุ้มฉนวนและไม่หุ้มฉนวนยังมีผลต่อความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศภายในถังเก็บแต่ละชั้นแตกต่างกัน ดังแสดงในรูป 4.22 พบว่าในถังเก็บที่หุ้มฉนวน บริเวณริมผนังมีความชื้นสัมพัทธ์ค่อนข้างสูงกว่าบริเวณกลางถัง และที่ชั้นกลางสูงกว่าชั้นล่างและชั้นบน ส่วนในถังเก็บที่ไม่มีฉนวนหุ้ม กลับพบว่าตำแหน่งกลางถังจะมีความชื้นสัมพัทธ์ค่อนข้างสูงกว่าบริเวณริมผนัง และที่ชั้นบนสูงกว่าชั้นล่างและชั้นกลาง นอกจากนี้พบว่าเมื่อเก็บรักษาเป็นเวลานานขึ้นความชื้นสัมพัทธ์ ที่ชั้นกลางและชั้นบน ในบริเวณกลางถังจะสูงขึ้นและมีค่าใกล้เคียงกัน ซึ่งเป็นผลมาจากอุณหภูมิของข้าวเปลือกในถังเก็บที่ตำแหน่งกลางถังค่อนข้างสูง ทำให้เมล็ดมีการหายใจสูงส่งผลให้เกิดความร้อนและความชื้นในบริเวณดังกล่าวจนมีการสะสมเพิ่มขึ้น อีกทั้งความแตกต่างของอุณหภูมิที่ตำแหน่งต่างๆ ภายในถังยังส่งผลให้เกิดการพาความร้อนตามธรรมชาติและมีการสะสมความชื้นทำให้ บริเวณกลางถังมีความชื้นสูง ซึ่งเมล็ดก็จะปรับสภาพเข้าสู่ภาวะสมดุลกับความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศภายในถัง ส่วนสภาพถังเก็บที่มีฉนวนหุ้มนั้น ฉนวนจะช่วยลดความแตกต่างของอุณหภูมิภายในถัง จึงลดความเสี่ยงของการเคลื่อนที่ของอากาศร้อนภายในถัง และการสะสมความชื้นที่สูงดังเช่นกรณีที่ไม่มีฉนวนหุ้ม ดังนั้นการที่ความชื้นสัมพัทธ์บริเวณริมผนังมีค่าค่อนข้างสูงน่าจะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงความร้อนที่เป็นผลโดยตรงจากอุณหภูมิแวดล้อมทำให้ข้าวเปลือกบริเวณริมผนังมีการดูดและคายความชื้นและปรับเข้าสู่สภาวะสมดุลได้มากกว่าที่ตำแหน่งกลางถัง

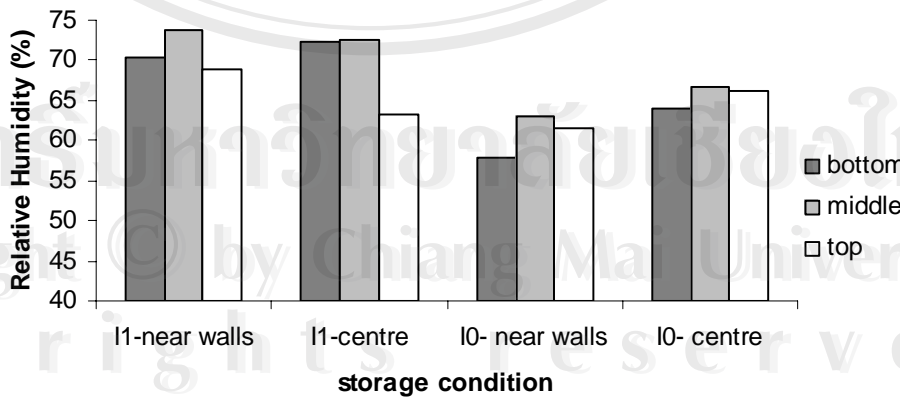

(ก) ความชื้นสัมพัทธ์อากาศในถังเก็บเดือนกุมภาพันธ์ – มีนาคม

(ข) ความชื้นสัมพัทธ์อากาศในถังเก็บเดือนเมษายน- พฤษภาคม

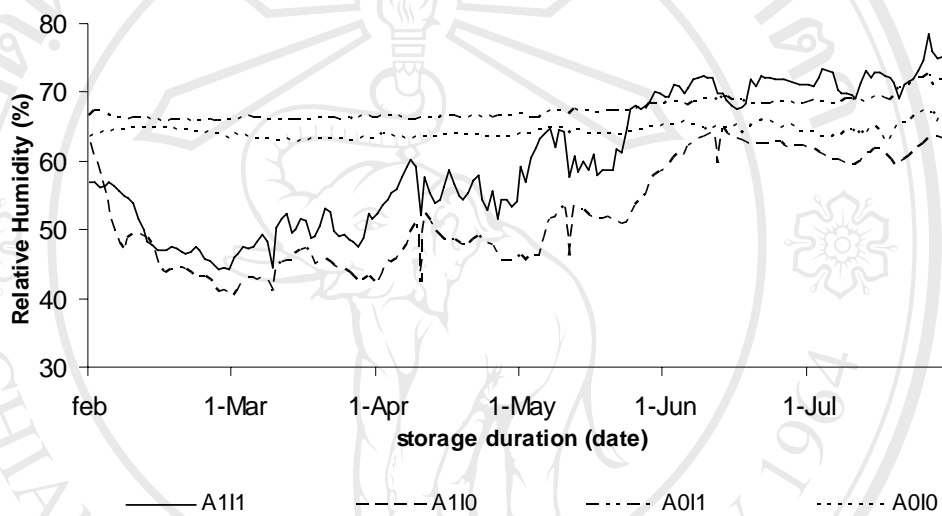

(ค) ความชื้นสัมพัทธ์อากาศในถังเก็บเดือนมิถุนายน- กรกฎาคม

รูป 4.22 ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยในถังเก็บที่หุ้มฉนวน (I1) และถังเก็บที่ไม่หุ้มฉนวน (I0) ตำแหน่งริมผนังและกลางถัง

4.3.6 ผลของการระบายอากาศร่วมกับหุ้มฉนวนต่อการเปลี่ยนแปลงความชื้นสัมพัทธ์ภายในถังเก็บข้าวเปลือก

สำหรับปฏิสัมพันธ์ร่วมของสภาพถังเก็บที่ระบายอากาศและไม่ระบายอากาศ ร่วมปัจจัยของการหุ้มฉนวนและไม่หุ้มฉนวน ต่อความชื้นสัมพัทธ์ภายในถังเก็บ พบว่าสภาพการเก็บรักษาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงความชื้นสัมพัทธ์ภายในถังแตกต่างกัน โดยมีการแปรเปลี่ยนไปตามสภาพความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศแวดล้อมในแต่ละช่วง ดังแสดงในรูป 4.23

รูป 4.23 การเปลี่ยนแปลงความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยของอากาศภายในถังเก็บข้าวเปลือกแต่ละวันตลอดระยะเวลาการเก็บรักษา

จากรูป 4.23 ความชื้นสัมพัทธ์ภายในถังเก็บที่ระบายอากาศร่วมกับหุ้มฉนวน และถังเก็บที่ระบายอากาศร่วมกับไม่หุ้มฉนวนจะมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงขึ้นลงในทิศทางเดียวกัน และแปรเปลี่ยนตามสภาพอากาศแวดล้อมระหว่างการเก็บรักษาค่อนข้างสูง โดยถังเก็บที่ระบายอากาศร่วมกับไม่หุ้มฉนวนจะมีความชื้นสัมพัทธ์ต่ำที่สุด โดยมีความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยทุกตำแหน่งภายในถังอยู่ในช่วง 39.50 – 65.55 เปอร์เซ็นต์ ส่วนถังเก็บที่ระบายอากาศร่วมกับหุ้มฉนวนมีค่าอยู่ในช่วง 43.42 – 81.50 เปอร์เซ็นต์ ส่วนถังเก็บที่ไม่ระบายอากาศร่วมกับหุ้มฉนวน และถังเก็บในสภาพที่ไม่ระบายอากาศร่วมกับไม่หุ้มฉนวน ค่าความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศค่อนข้างสูงและคงที่ตลอดระยะเวลาเก็บรักษา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 67.42 และ 64.42 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการระบายอากาศมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงความชื้นสัมพัทธ์ภายในถังค่อนข้างมาก กล่าวคือการระบายอากาศส่งผลโดยตรงต่อการเปลี่ยนแปลงความชื้นสัมพัทธ์ภายในถังได้มากกว่าสภาพที่

ไม่มีการระบายอากาศ ทั้งนี้เพราะอากาศที่ระบายความร้อนผ่านกองข้าวเปลือกภายในถังเป็นอากาศ แวดล้อมตามธรรมชาติ และเมื่อความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศสูง เมล็ดก็จะดูดความชื้นเข้าไปเพื่อปรับเข้าสู่สมดุล จึงทำให้ความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศภายในถังเก็บที่มีการระบายอากาศทั้งใน สภาพที่มีจนวนหุ้มและไม่มีจนวนหุ้ม มีการเปลี่ยนแปลงไปตามความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศ แวดล้อมค่อนข้างสูงตลอดระยะเวลาการเก็บรักษา ดังแสดงในตาราง 4.4 จะเห็นว่าในช่วงเดือน กุมภาพันธ์ – เมษายน ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยภายในถังที่มีการระบายอากาศมีค่าต่ำ แต่ในเดือน พฤษภาคม เป็นต้นไป ความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศภายในถังเก็บจะค่อยๆสูงขึ้นตามลำดับ ส่วน สภาพถังเก็บที่ไม่ระบายอากาศร่วมกับหุ้มจนวนและไม่หุ้มจนวนนั้น ความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศ ในถังมีความคงที่และไม่แปรเปลี่ยนตามบรรยากาศแวดล้อม ทั้งนี้เพราะทั้งสองสภาพไม่ได้สัมผัส กับความชื้นของบรรยากาศภายนอก จึงทำให้การดูดและคายความชื้นของเมล็ดข้าวเปลือกภายในถัง เกิดจากอุณหภูมิของข้าวเปลือกภายในถังเท่านั้น

ตาราง 4.4 ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยในถังเก็บสภาพต่างๆ ตลอดระยะเวลาการเก็บรักษา

เวลา	ความชื้นสัมพัทธ์ (%)	สภาพการเก็บรักษา				
		ambient	A ₁ I ₁	A ₁ I ₀	A ₀ I ₁	A ₀ I ₀
ก.พ. – มี.ค.	ต่ำสุด	30.9	29.00	32.40	44.97	45.63
	สูงสุด	80.7	69.70	69.00	70.70	79.90
	เฉลี่ย	57.9	49.63	45.84	66.17	63.83
เม.ย. – พ.ค.	ต่ำสุด	48.78	28.60	34.95	55.00	46.87
	สูงสุด	87.05	81.85	62.75	73.60	80.30
	เฉลี่ย	68.67	58.35	49.09	66.77	63.92
มิ.ย. – ก.ค.	ต่ำสุด	67.3	47.30	47.25	52.55	32.40
	สูงสุด	100.00	70.60	72.50	85.05	88.90
	เฉลี่ย	84.08	71.08	61.72	69.25	64.82

สภาพการเก็บรักษาที่แตกต่างกันส่งผลต่อความชื้นสัมพัทธ์แต่ละตำแหน่งภายในถังมีความแตกต่างกัน โดยในถังเก็บที่มีการระบายอากาศร่วมกับการหุ้มฉนวน บริเวณชั้นกลางจะมีความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยสูงที่สุด แต่ถังเก็บที่ระบายอากาศร่วมกับไม่หุ้มฉนวนบริเวณชั้นล่างกลับมีค่าสูงที่สุด ส่วนในถังเก็บที่ไม่ระบายอากาศร่วมกับหุ้มฉนวนพบว่าที่ชั้นล่างและกลางจะมีความชื้นสัมพัทธ์ค่อนข้างสูง แต่ในกรณีที่ไม่หุ้มฉนวนกลับพบว่าชั้นบนมีความชื้นสัมพัทธ์สูงที่สุด นอกจากนี้หากพิจารณาความชื้นสัมพัทธ์อากาศภายในถังที่ตำแหน่งริมผนัง และกลางถังร่วมด้วยจะพบว่าที่ตำแหน่งกลางถังมีความชื้นสัมพัทธ์ค่อนข้างสูงกว่าบริเวณริมผนัง ดังแสดงในตาราง 4.5 ทั้งนี้ความแตกต่างของความชื้นสัมพัทธ์แต่ละตำแหน่งภายในถัง เกิดจากการดูดและคายความชื้นของเมล็ดเพื่อเข้าสู่ภาวะสมดุล ซึ่งความร้อนและความชื้นที่เกิดขึ้นภายในถัง ทำให้เมล็ดมีการปรับเข้าสู่สมดุลเป็นผลให้ความชื้นสัมพัทธ์รอบๆ เมล็ดขณะนั้นเปลี่ยนแปลงไป

ตาราง 4.5 ความชื้นสัมพัทธ์อากาศเฉลี่ยแต่ชั้นในถังเก็บสภาพต่างๆ ตลอดระยะเวลาการเก็บรักษา

เวลา	trat	ความชื้นสัมพัทธ์ตำแหน่งริมผนัง				ความชื้นสัมพัทธ์ตำแหน่งกลางถัง			
		ชั้นล่าง	ชั้นกลาง	ชั้นบน	เฉลี่ย	ชั้นล่าง	ชั้นกลาง	ชั้นบน	เฉลี่ย
ก.พ. – มี.ค.	A ₁ I ₁	43.74	51.02	53.51	49.42	45.38	51.65	52.51	49.85
	A ₁ I ₀	47.25	46.74	41.23	45.07	46.32	44.04	49.48	46.61
	A ₀ I ₁	67.12	69.00	67.23	67.78	67.64	67.45	58.60	64.56
	A ₀ I ₀	51.72	63.35	70.14	61.74	61.76	63.31	72.72	65.93
เม.ย. – พ.ค.	A ₁ I ₁	55.80	63.88	53.17	57.62	55.61	55.60	66.01	59.08
	A ₁ I ₀	48.68	46.78	42.41	45.95	52.62	51.50	52.56	52.23
	A ₀ I ₁	68.10	70.24	66.12	68.15	68.70	69.48	57.96	65.38
	A ₀ I ₀	50.75	63.71	70.46	61.64	59.86	65.15	73.62	66.21
มิ.ย. – ก.ค.	A ₁ I ₁	70.49	74.36	67.92	70.92	70.88	74.90	67.51	71.10
	A ₁ I ₀	62.00	61.07	53.52	58.86	68.86	64.94	59.91	64.57
	A ₀ I ₁	70.02	72.97	69.67	70.89	73.88	70.20	58.75	67.61
	A ₀ I ₀	53.91	65.07	69.67	62.88	59.22	68.56	72.24	66.67

4.4 การเปลี่ยนแปลงทางกายภาพและทางเคมีของข้าวเปลือกที่เก็บรักษาในถังเก็บสภาพต่างๆ

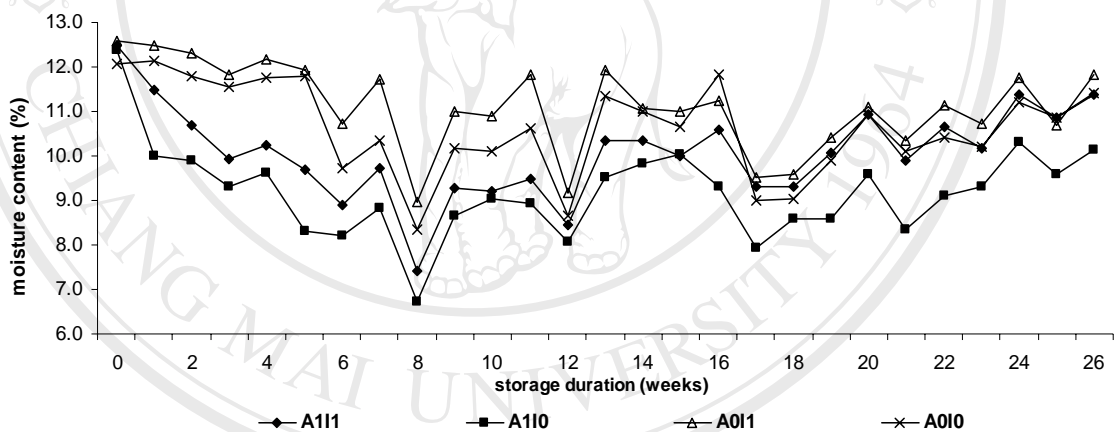
4.4.1 การเปลี่ยนแปลงค่าความชื้นเมล็ดข้าวเปลือก

สภาพการเก็บรักษาที่มีการระบายอากาศและการหุ้มฉนวนส่งผลให้ความชื้นของเมล็ดข้าวเปลือกมีการเปลี่ยนแปลงขึ้นลงตลอดระยะเวลาเก็บรักษา และมีแนวโน้มแปรเปลี่ยนไปตามฤดูกาล คือในช่วงที่สภาพอากาศแวดล้อมค่อนข้างร้อนและแห้ง เปอร์เซ็นต์ความชื้นเมล็ดก็จะลดลง แต่เมื่ออากาศแวดล้อมมีความชื้นสูงกลับพบว่าความชื้นเมล็ดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น (รูป 4.24) โดยถังเก็บที่ระบายอากาศร่วมกับไม่หุ้มฉนวน มีความชื้นเมล็ดค่อนข้างต่ำที่สุดโดยมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ในช่วง 6.72 – 10.30 เปอร์เซ็นต์ ส่วนสภาพการเก็บรักษาที่ระบายอากาศร่วมกับหุ้มฉนวน มีค่าอยู่ในช่วง 7.41 – 11.48 เปอร์เซ็นต์ สำหรับสภาพที่ไม่ระบายอากาศร่วมกับหุ้มฉนวน และสภาพที่ไม่ระบายอากาศร่วมกับไม่หุ้มฉนวน มีความชื้นเมล็ดในระดับที่สูงกว่าโดยอยู่ในช่วง 8.95 – 12.50 และ 8.34 – 12.13 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ และพบว่าในทุกสภาพการเก็บรักษาที่ตำแหน่งชั้นล่างและกลางจะมีความชื้นเมล็ดค่อนข้างสูงกว่าชั้นบน โดยเฉพาะในถังที่ไม่ระบายอากาศ น่าจะเป็นผลจากการที่อุณหภูมิภายในถังเก็บค่อนข้างสูงตลอดระยะเวลาเก็บรักษา จึงทำให้เกิดการสะสมความร้อนและการเคลื่อนที่ของอากาศร้อนขึ้นภายในถังเก็บ จนเกิดความชื้นสะสมภายในถัง ทำให้เมล็ดข้าวเปลือกที่ตำแหน่งดังกล่าวมีความชื้นเมล็ดค่อนข้างสูงกว่าในบริเวณอื่น

จะเห็นว่าในถังเก็บที่ระบายอากาศจะมีความชื้นเมล็ดต่ำกว่าในสภาพที่ไม่ระบายอากาศ และมีความแตกต่างอยู่ในช่วง 0.36 – 2.88 เปอร์เซ็นต์ ทั้งนี้เป็นเพราะเมล็ดข้าวเปลือกมีคุณสมบัติเป็น hygroscopic material ซึ่งมีการแลกเปลี่ยนความชื้นภายในเมล็ดตามอุณหภูมิและความชื้นของสิ่งแวดล้อมเพื่อเข้าสู่ภาวะสมดุลกับสภาพแวดล้อมอยู่ตลอดเวลา (Esmay *et al.*, 1999) ดังนั้นเมื่อมีการระบายอากาศ เมล็ดข้าวเปลือกจะมีการดูดซับและคายความชื้นออกมาจนทำให้ความชื้นสมดุลของเมล็ดข้าวเปลือกเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์อากาศแวดล้อม ซึ่งจะเห็นว่าในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ – พฤษภาคม (ในสัปดาห์ที่ 1-17) สภาพอากาศแวดล้อมค่อนข้างร้อนและแห้ง เมื่อมีการระบายอากาศ จึงส่งผลให้เมล็ดข้าวเปลือกมีการคายความชื้นจนสมดุลกับบรรยากาศแวดล้อม ความชื้นของเมล็ดข้าวเปลือกจึงลดลง แต่ในช่วงที่สภาพอากาศแวดล้อมค่อนข้างชื้นและมีฝนตกในเดือนมิถุนายน – กรกฎาคม เมื่อระบายอากาศเมล็ดข้าวก็จะดูดซับความชื้นจากบรรยากาศจนเข้าสู่ภาวะสมดุลเป็นผลให้ความชื้นเมล็ดข้าวเปลือกเพิ่มขึ้น แต่อัตราการเพิ่มไม่สูงมากนัก เพราะในช่วงเวลาดังกล่าวมีการระบายอากาศค่อนข้างน้อยกว่า จากเงื่อนไขของการระบายอากาศที่จะเกิดขึ้นเมื่อข้าวเปลือกในถังเก็บมีอุณหภูมิสูง แต่ในฤดูฝนอากาศแวดล้อมค่อนข้างเย็นเนื่องจากมีฝนตกและเมฆมาบดบังแสงแดดจึงมีการระบายอากาศจำนวนน้อยครั้ง ส่วนในถังเก็บที่ไม่ระบาย

อากาศจะมีความชื้นเมล็ดสูงกว่าในถังเก็บที่ระบายอากาศ อาจเป็นผลมาจากความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศภายในถังเก็บก่อนข้างคงที่จึงทำให้เมล็ดข้าวเปลือกมีการเปลี่ยนแปลงหรือปรับเข้าสู่ภาวะสมดุลกับอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์รอบๆ เมล็ดไม่มากเท่ากับสภาพที่ระบายอากาศ ทั้งนี้เนื่องจากในสภาพปิดและไม่มีการระบายอากาศ ความชื้นเมล็ดจะถูกกำหนดโดยอุณหภูมิและความชื้นภายในถังเก็บ

สำหรับถังเก็บที่ไม่หุ้มฉนวนมีความชื้นเมล็ดต่ำกว่าในถังเก็บที่หุ้มฉนวนและมีความแตกต่างกันอยู่ในช่วง 0.16 – 1.44 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งการแปรเปลี่ยนของความชื้นเมล็ดที่ขึ้นลงน่าจะมาจากการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิภายในถังเก็บที่มีผลต่อการเกิดความร้อนและความชื้นขึ้นภายในถัง ทำให้เมล็ดข้าวเปลือกมีการดูดและคายความชื้นเพื่อปรับเข้าสู่ภาวะสมดุลกับอากาศภายในถังแต่เวลาแตกต่างกันไป

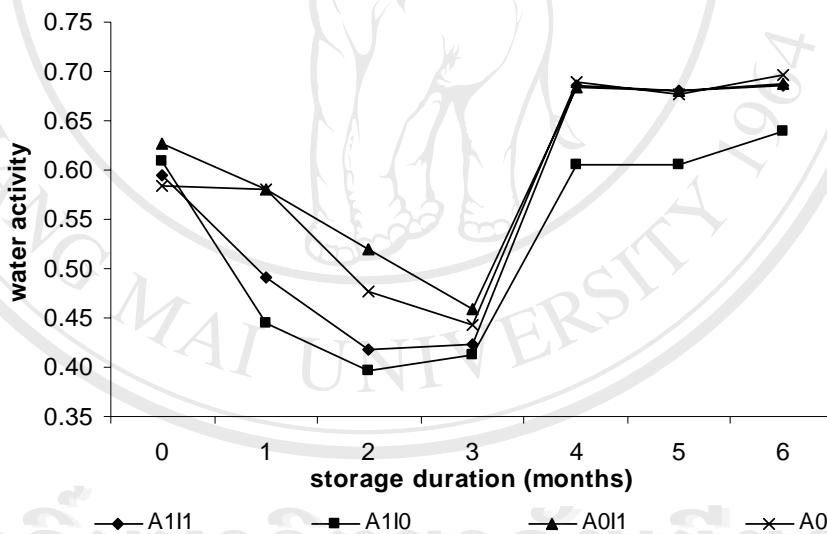

รูป 4.24 การเปลี่ยนแปลงค่าความชื้นเฉลี่ยของเมล็ดข้าวเปลือกในสภาพต่างๆ ตลอดระยะเวลาเก็บรักษา

4.4.2 การเปลี่ยนแปลงค่า Water Activity

การเก็บข้าวเปลือกในสภาพถังเก็บที่ต่างกันส่งผลให้ค่า Water Activity (a_w) มีความแตกต่างกัน และแปรเปลี่ยนขึ้นลงตามฤดูกาล ดังรูป 4.25 โดยข้าวเปลือกในถังเก็บที่ไม่ระบายอากาศร่วมกับหุ้มฉนวนและไม่หุ้มฉนวนมีค่า a_w อยู่ในระดับค่อนข้างสูงอยู่ในช่วง 0.44 – 0.71 ส่วนในถังเก็บที่ระบายอากาศร่วมกับหุ้มฉนวนและไม่หุ้มฉนวน มีค่าอยู่ในระดับต่ำกว่าโดยอยู่ในช่วง 0.39 – 0.64 โดยค่า a_w มีการเปลี่ยนแปลงในทิศทางเดียวกัน คือค่า a_w จะลดลงจากเริ่มเก็บรักษาในเดือนกุมภาพันธ์และมีแนวโน้มลดลงเรื่อยๆ ตั้งแต่เดือนที่ 1-3 โดยในเดือนเมษายนมีค่าต่ำที่สุด และจะเริ่มสูงขึ้นในเดือนที่ 4-6 (เดือนพฤษภาคม – กรกฎาคม) ซึ่งน่าจะเป็นผลมาจากสภาพอากาศแวดล้อมระหว่างเก็บรักษา ทั้งนี้เพราะค่า a_w มีความสัมพันธ์กับความชื้นสัมพัทธ์สมดุลของอากาศที่อยู่รอบเมล็ด เมื่อความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศต่ำ ค่า a_w ก็มีค่าต่ำ แต่เมื่อความชื้นสัมพัทธ์อากาศสูง โดยเฉพาะในช่วงที่เข้าสู่ฤดูฝนจึงทำให้ค่า a_w มีค่าสูงขึ้นตาม

รูป 4.25 การเปลี่ยนแปลงค่า Water activity ของข้าวเปลือกที่สภาพการเก็บรักษาต่างๆ ในระหว่างการเก็บรักษา

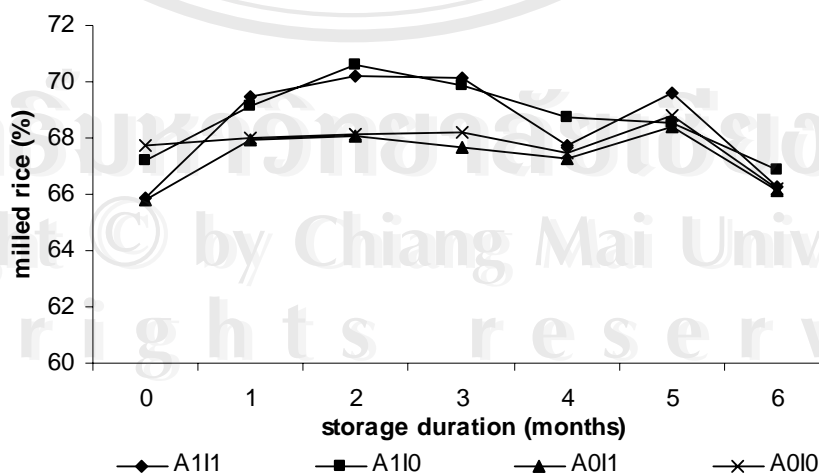
สำหรับค่า a_w ในแต่ละตำแหน่ง พบว่าถังเก็บที่ระบายอากาศ ข้าวเปลือกบริเวณชั้นล่างมีค่า a_w โดยเฉลี่ยสูงกว่าชั้นกลางและชั้นบน ซึ่งน่าจะเป็นผลมาจากการระบายอากาศ เนื่องจากชั้นล่างจะสัมผัสกับบรรยากาศแวดล้อมเป็นส่วนใหญ่ ค่า a_w ของข้าวเปลือกจึงมีการเปลี่ยนแปลงตามความชื้นในบรรยากาศได้มากกว่าบริเวณอื่น ส่วนสภาพถังเก็บที่ไม่ระบายอากาศร่วมกับหุ้มฉนวนนั้น

ชั้นล่างและชั้นกลางจะมีค่า a_w สูงกว่าชั้นบน และสภาพที่ไม่ระบายอากาศร่วมกับไม่หุ้มฉนวนกันความร้อนพบว่าชั้นกลางมีค่า a_w สูงที่สุด ทั้งนี้ น่าจะเกิดจากอุณหภูมิของข้าวเปลือกในถังค่อนข้างสูง ทำให้เกิดการพาความร้อนตามธรรมชาติ และมีการสะสมความชื้นขึ้นในถังที่บริเวณดังกล่าว จึงส่งผลให้เมล็ดข้าวเปลือกที่บริเวณชั้นล่างและชั้นกลางมีค่า a_w สูงกว่าบริเวณอื่น

4.4.3 การเปลี่ยนแปลงคุณภาพการสีของข้าว

เปอร์เซ็นต์ข้าวสาร

การเก็บรักษาข้าวเปลือกในสภาพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงเปอร์เซ็นต์ข้าวสารหลังการขัดสีที่แตกต่างกัน (ดังรูป 4.26) โดยข้าวเปลือกที่เก็บรักษาในสภาพที่ระบายอากาศ ซึ่งมีความชื้นเมล็ดข้าวเปลือกก่อนการขัดสีอยู่ในช่วง 7.07 – 10.75 เปอร์เซ็นต์ มีเปอร์เซ็นต์ข้าวสารเฉลี่ยอยู่ในช่วง 64.99 – 71.06 เปอร์เซ็นต์ ส่วนถังเก็บที่ไม่ระบายอากาศมีความชื้นเมล็ดข้าวเปลือกก่อนการขัดสีอยู่ในช่วง 7.53 – 11.68 เปอร์เซ็นต์ มีเปอร์เซ็นต์ข้าวสารอยู่ในช่วง 64.57 – 70.41 เปอร์เซ็นต์ โดยในถังเก็บที่ระบายอากาศจะมีเปอร์เซ็นต์ข้าวสารสูงกว่าในสภาพที่ไม่ระบายอากาศ และมีความแตกต่างกันเท่ากับ 0.88 – 1.32 เปอร์เซ็นต์ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะในถังเก็บที่ไม่ระบายอากาศมีอุณหภูมิค่อนข้างสูงตลอดระยะเวลาการเก็บรักษา ส่งผลให้เมล็ดข้าวเปลือกมีอัตราการทำลายและเมทาบอไลซึมสูงจนเกิดการสูญเสียมวลแห้งมากกว่าในสภาพถังเก็บที่ระบายอากาศ แต่อย่างไรก็ตามเปอร์เซ็นต์ข้าวสารแต่ละสภาพการเก็บรักษา เมื่อเริ่มต้นเก็บรักษาและหลังจากเก็บรักษาเป็นเวลานาน 6 เดือนไม่มีความแตกต่างกัน

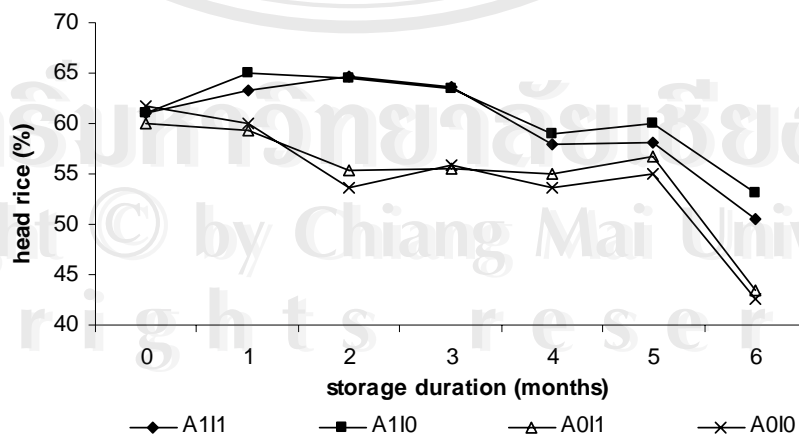

รูป 4.26 การเปลี่ยนแปลงเปอร์เซ็นต์ข้าวสารในสภาพการเก็บรักษาต่างๆ ระหว่างการเก็บรักษา

เปอร์เซ็นต์ต้นข้าว

จากการเก็บรักษาเมล็ดข้าวเปลือกในสภาพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อเปอร์เซ็นต์ต้นข้าวที่แตกต่างกัน และมีแนวโน้มลดลงเมื่อเก็บรักษานานขึ้น (รูป 4.27) โดยในสภาพถังเก็บที่ระบายอากาศร่วมกับหุ้มฉนวน และถังเก็บที่ระบายอากาศแต่ไม่หุ้มฉนวน ซึ่งมีความชื้นเมล็ดก่อนการขจัดสีอยู่ในช่วง 7.07 – 10.75 เปอร์เซ็นต์ มีเปอร์เซ็นต์ต้นข้าวค่อนข้างสูง โดยมีค่าระหว่าง 49.50 - 65.48 และ 50.56 – 66.30 เปอร์เซ็นต์ ส่วนถังเก็บที่ไม่ระบายอากาศร่วมกับหุ้มฉนวน และไม่ระบายอากาศร่วมกับไม่หุ้มฉนวน มีความชื้นเมล็ดก่อนการขจัดสีอยู่ในช่วง 7.53 – 11.68 เปอร์เซ็นต์ มีเปอร์เซ็นต์ต้นข้าวค่อนข้างต่ำโดยมีค่าอยู่ระหว่าง 43.01 – 60.21 และ 40.75 – 61.58 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ซึ่งการเก็บรักษาข้าวเปลือกในถังเก็บที่ระบายอากาศมีเปอร์เซ็นต์ต้นข้าวสูงกว่าข้าวเปลือกที่เก็บไว้โดยไม่ระบายอากาศ โดยเปอร์เซ็นต์ต้นข้าวต่างกันเท่ากับ 3.16 – 10.09 เปอร์เซ็นต์

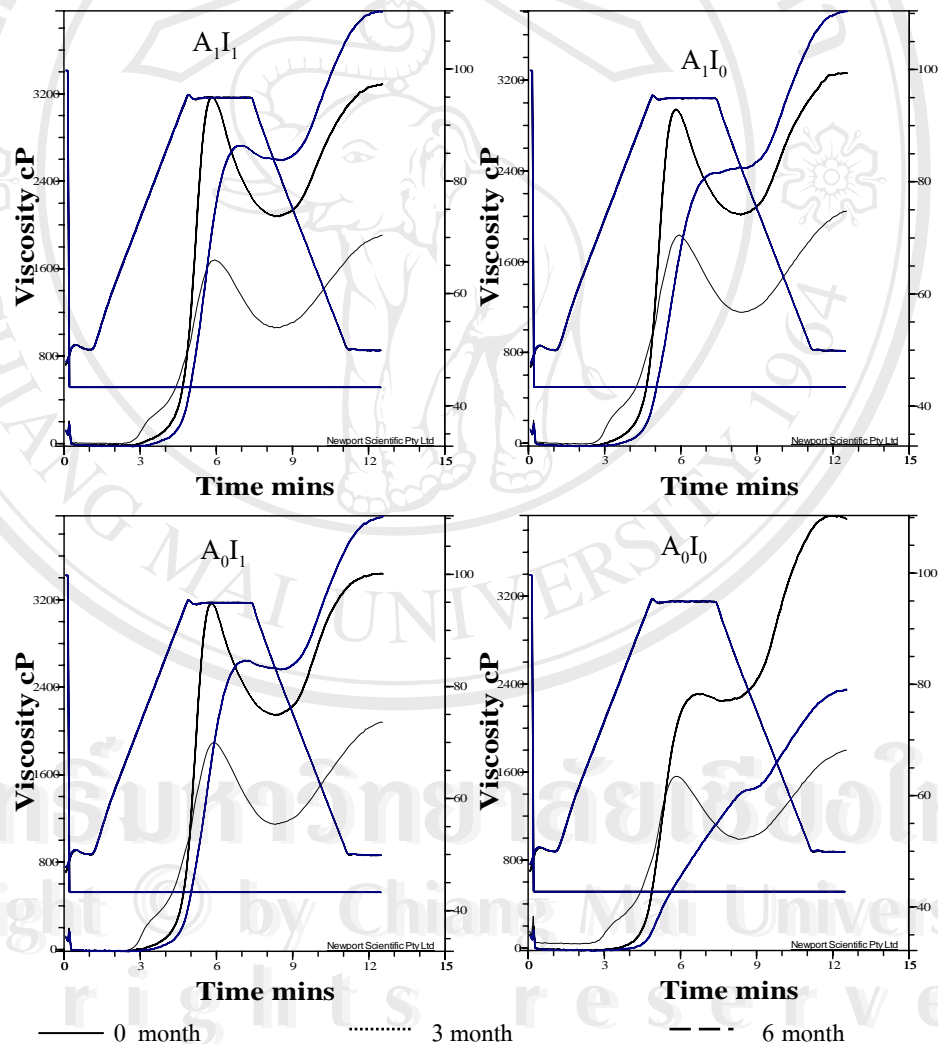
จากการทดลองแสดงให้เห็นว่าข้าวเปลือกที่เก็บรักษาในสภาพที่ระบายอากาศจะมีเปอร์เซ็นต์ต้นข้าวสูงกว่าสภาพที่ไม่ระบายอากาศ น่าจะเป็นผลจากระยะเวลาและอุณหภูมิของข้าวเปลือกในระหว่างการเก็บรักษา ที่ส่งผลให้เมล็ดข้าวมีความชื้นลดลง ทำให้เมล็ดมีความแข็งเพิ่มขึ้น เพราะแรงเกาะตัวของ micelle ในเมล็ดแข็งเพิ่มมากขึ้น (Juliano, 1985) เป็นผลให้เมล็ดข้าวสามารถทนต่อแรงกะเทาะได้มากขึ้น มีการแตกหักของข้าวน้อยลง ซึ่งในการทดลองจะเห็นว่าสภาพที่ระบายอากาศจะมีความชื้นเมล็ดก่อนการขจัดสีต่ำกว่าสภาพที่ไม่ระบายอากาศ ดังนั้นการระบายอากาศน่าจะมีส่วนทำให้เมล็ดแข็งเพิ่มขึ้นจึงมีเปอร์เซ็นต์ต้นข้าวที่สูงกว่า และมีการแตกหักของข้าวน้อยกว่าสภาพที่ไม่ระบายอากาศ

รูป 4.27 การเปลี่ยนแปลงเปอร์เซ็นต์ต้นข้าวในสภาพการเก็บรักษาต่างๆ ระหว่างการเก็บรักษา

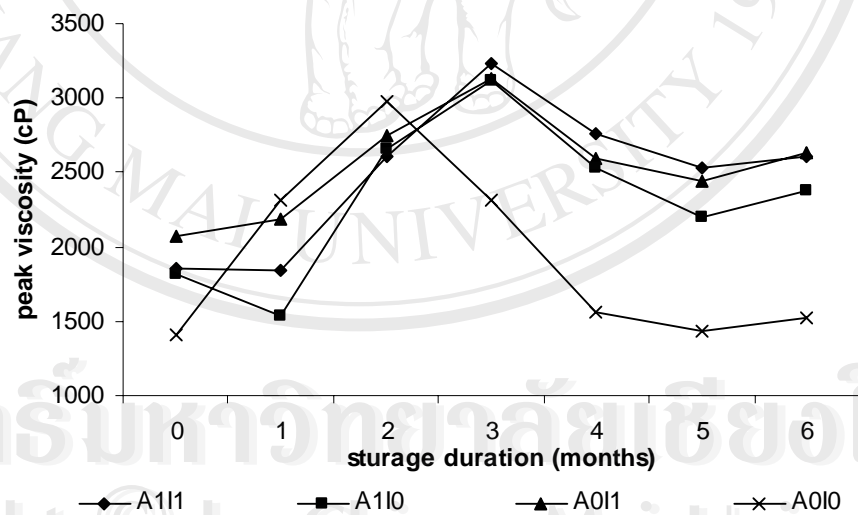
4.4.4 คุณสมบัติความหนืดของแป้งข้าว

คุณสมบัติของแป้งจะเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพถึงเก็บที่มีปัจจัยหลักคือการระบายนํ้าและการหุ้มนํ้า ดังแสดงในรูป 4.28 ซึ่งค่าความหนืดสูงสุด (peak viscosity) และความหนืดสุดท้าย (final viscosity) ที่แตกต่างกันนั้น เป็นค่าที่บอกลถึงความนุ่มหรือการพองตัวของแป้ง และความแข็งของข้าวสุก โดยคุณสมบัติความหนืดของแป้ง จะเปลี่ยนแปลงไปตามระยะเวลาการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น และขึ้นอยู่กับอุณหภูมิในระหว่างการเก็บรักษา (ละมุด, 2541) หรือลดลงตามอุณหภูมิของการอบแห้งที่สูงขึ้น (วาทัญญู และคณะ, 2548)

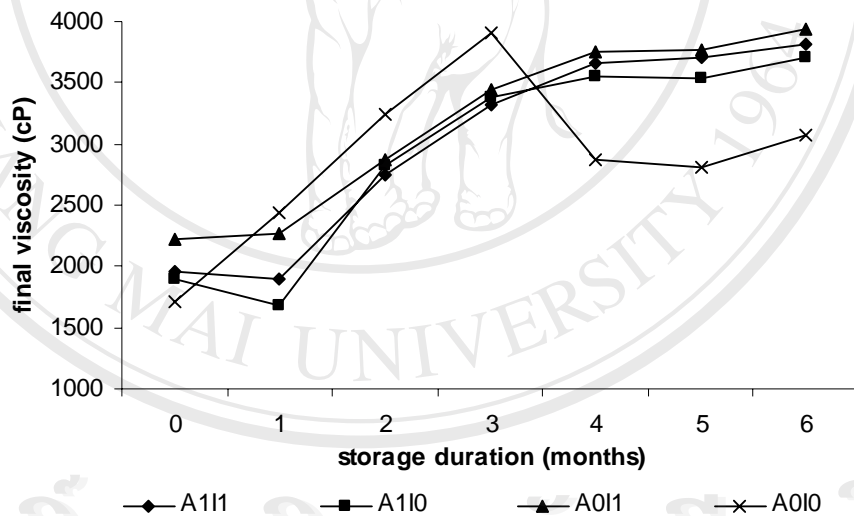
รูป 4.28 การเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติความหนืดของแป้งข้าวที่เก็บรักษาในสภาพที่แตกต่างกัน

การเปลี่ยนแปลงค่า peak viscosity ของแป้งข้าว แสดงดังรูป 4.29 โดยข้าวเปลือกที่เก็บรักษาในสภาพไม่ระบายอากาศร่วมกับไม่หุ้มฉนวนจะมีค่า peak viscosity สูงสุดเมื่อเก็บไว้นาน 2 เดือน หลังจากนั้นจะมีแนวโน้มที่ลดลง ส่วนการเก็บในสภาพอื่นๆ จะมีค่าสูงสุดเมื่อเก็บรักษาไว้นาน 3 เดือนและหลังจากนั้นก็จะมีแนวโน้มที่ลดลงเช่นกัน แต่ยังคงระดับที่สูงกว่าการเก็บในสภาพที่ไม่ระบายอากาศร่วมกับไม่หุ้มฉนวน แสดงว่าแป้งข้าวที่ได้จากการเก็บข้าวเปลือกในสภาพที่ระบายอากาศและหุ้มฉนวนเกิดเจลาทีไนซ์ (gelatinization) ที่มากกว่า ทำให้เม็ดแป้งมีความสามารถดูดซับน้ำได้ปริมาณมาก จึงทำให้เม็ดแป้งเกิดการพองตัวมากขึ้น เป็นผลให้แป้งมีความหนืดสูงคือมีความนุ่มมากกว่า ส่วนถึงเก็บที่ไม่ระบายอากาศร่วมกับไม่หุ้มฉนวน ซึ่งภายในถังมีอุณหภูมิค่อนข้างสูงตลอดระยะเวลาการเก็บรักษา เมื่อได้รับความร้อนเม็ดแป้งที่ถูกน้ำจะพองตัวและทำให้โปรตีนแตกตัวและแทรกเข้าไปอยู่ภายในช่องว่างระหว่างเม็ดแป้ง ซึ่งมีผลทำให้ข้าวมีการเกาะตัวกันแน่น และมีความแข็งมากขึ้น เมื่อนำไปวัดค่าความหนืด จึงทำให้ความสามารถในการดูดซับน้ำของเม็ดแป้งลดลง

รูป 4.29 การเปลี่ยนแปลงของค่า peak viscosity ของข้าวเปลือกในถังเก็บที่สภาพการเก็บรักษาต่างๆ ในแต่ละเดือนตลอดระยะเวลาเก็บรักษา

การเปลี่ยนแปลงค่าความหนืดสุดท้าย (final viscosity) ของแป้ง พบว่าค่า final viscosity จะเพิ่มขึ้นตามระยะเวลาในการเก็บรักษาโดยค่า final viscosity ของแป้งข้าวที่สภาพการเก็บแบบไม่ระบายอากาศร่วมกับไม่หุ้มฉนวนจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในช่วง 3 เดือนแรก ส่วนในถึงเก็บในสภาพอื่นๆ มีค่าสูงสุดในเดือนที่ 6 (รูป 4.30) ซึ่งความหนืดสุดท้ายนี้เป็นความหนืดที่เกิดจากพันธะไฮโดรเจนระหว่างโมเลกุลแป้งเรียงตัวกันอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งเรียกว่าการคืนสภาพของน้ำแป้งสุก (retrogradation) ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางบวกกับค่า setback หรือความแข็งของแป้งข้าว (จารณัย, 2537) ดังนั้นแสดงว่าในช่วง 3 เดือนแรกของการเก็บรักษา ข้าวเปลือกในถังที่ไม่ระบายอากาศร่วมกับไม่หุ้มฉนวนมีค่า final viscosity สูง ซึ่งมีผลต่อการคืนตัวของน้ำแป้งสุกได้ดีกว่าข้าวเปลือกที่เก็บในสภาพอื่นๆ ทั้งนี้ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะอุณหภูมิที่ค่อนข้างสูงในระหว่างเก็บรักษา ซึ่งสอดคล้องกับงานทดลองของละมุล (2541) ที่พบว่าข้าวเปลือกที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส จะมีค่า final viscosity สูงกว่าสภาพการเก็บรักษาที่ 25 องศาเซลเซียส

รูป 4.30 การเปลี่ยนแปลงของค่า final viscosity ของแป้งข้าวในถังเก็บที่สภาพการเก็บรักษาต่างๆ ในแต่ละเดือน

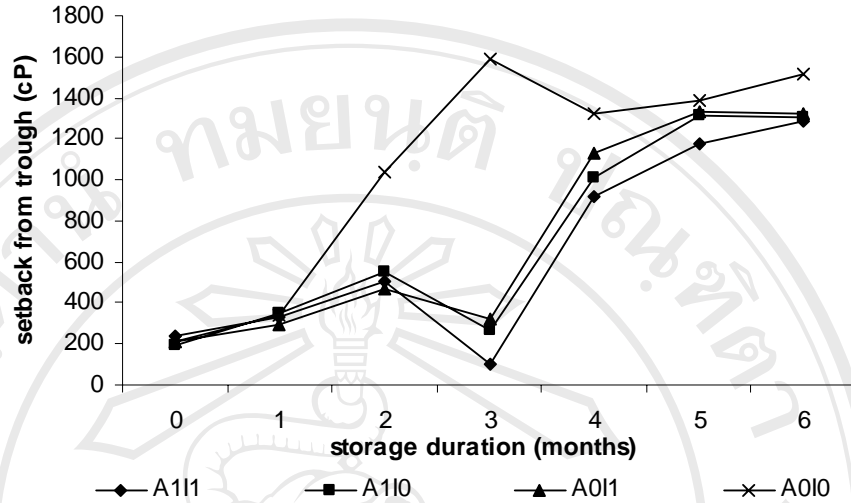
สำหรับค่า Setback ของแป้งข้าวจะบ่งชี้ถึงความแข็งของแป้ง จากการทดลองจะเห็นว่าค่า Setback ของแป้งข้าวที่เก็บรักษาในสภาพที่ไม่ระบายอากาศร่วมกับไม่หุ้มฉนวน มีค่า Setback ที่สูงกว่าสภาพอื่นๆ และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเมื่อระยะเวลาเก็บรักษานานขึ้น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของคุณภาพแป้งดังกล่าวมีลักษณะเป็นในลักษณะเดียวกันทั้งถัง โดยในสภาพการเก็บที่ไม่ระบายอากาศร่วมกับไม่หุ้มฉนวนจะมีค่า Setback ที่สูงขึ้นอย่างรวดเร็วเมื่อเก็บรักษาได้นาน 3 เดือน ส่วนใน

สภาพอื่นๆ ค่า Setback จะค่าเพิ่มขึ้นสูงสุดเมื่อเก็บรักษานาน 6 เดือน (รูป 4.31) แสดงว่าในสภาพการเก็บรักษาแบบไม่ระบายอากาศร่วมกับไม่หุ้มฉนวน ทำให้คุณสมบัติของข้าวมีความแข็งและเป็นข้าวเก่าได้เร็วกว่า ซึ่งจากรายงานของยุพร (2539) เมื่อทดสอบการชิมข้าวเก่าและข้าวใหม่ พบว่าข้าวเก่าจะแข็งกว่าข้าวใหม่ ซึ่งเนื้อสัมผัสของข้าวเก่าที่แข็งจะให้ค่า Setback สูง และจากการทดลองของ Noomhorm และคณะ (1997) ได้ทำการเก็บรักษาข้าวเหนียวพันธุ์ RD6 และ RD10 เป็นระยะเวลา 8 เดือน ที่อุณหภูมิห้อง 28 – 30 องศาเซลเซียส พบว่าค่า Setback ของข้าวทั้งสองพันธุ์มีค่าเพิ่มขึ้นตลอดระยะเวลาการเก็บรักษา

จากการทดลองจะเห็นว่าสภาพการเก็บรักษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงคุณภาพของแป้งข้าวในระหว่างการเก็บรักษา ซึ่งน่าจะเป็นผลมาจากอุณหภูมิภายในถังเก็บระหว่างเก็บรักษา ทั้งนี้เพราะในสภาพที่ไม่ระบายอากาศและไม่หุ้มฉนวน มีอุณหภูมิภายในถังที่ค่อนข้างสูงและสูงกว่าถังเก็บสภาพอื่นๆ จึงทำให้แป้งข้าวที่ได้จากข้าวเปลือกในสภาพการเก็บดังกล่าวมีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างมาก ซึ่งจากรายงานของละมุล (2541) พบว่าอุณหภูมิในการเก็บรักษาที่สูงจะทำให้ข้าวมีการปรับสภาพการละลาย การเกิดเจลแข็งและโปรตีนในเมล็ดกลายเป็นสารคงที่และละลายน้ำได้น้อยลงมีผลให้เมล็ดข้าวแข็ง และพบว่าการเก็บรักษาข้าวที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส มีค่า Setback สูงกว่าที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส และมีค่าสูงเพิ่มขึ้นเมื่อระยะเวลาเก็บรักษานานขึ้นเช่นกัน

จากผลของอุณหภูมิที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงคุณภาพของแป้งนั้น มีการทดลองเกี่ยวกับวิธีเร่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติทางเคมีของข้าวใหม่ให้เป็นข้าวเก่าเร็วขึ้น โดยการอบข้าวเปลือกที่มีความชื้นเมล็ดมากกว่า 20 เปอร์เซ็นต์ ที่อุณหภูมิ 70 และ 80 องศาเซลเซียส ในเวลา 40 นาที แล้วนำไปลดความชื้นต่อที่อุณหภูมิ 43 องศาเซลเซียส จนเหลือความชื้นสุดท้าย 14 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งวิธีดังกล่าวสามารถเร่งการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติทางเคมีของข้าวได้ โดยไม่กระทบต่อคุณภาพการสีของข้าว (ใจทิพย์และคณะ, 2546) จะเห็นว่าอุณหภูมิจะเป็นตัวเร่งให้เกิดข้าวเก่าและเมื่อพิจารณาการเก็บข้าวเปลือกในถังที่ไม่ระบายอากาศร่วมกับไม่หุ้มฉนวน ซึ่งอุณหภูมิภายในถังจะค่อนข้างสูงจึงเสมือนกับว่าเป็นการเร่งให้ข้าวเก่าเร็วยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ตามพบว่าระยะเวลาการเก็บรักษาข้าวเปลือกที่นานขึ้นในทุกสภาพการเก็บรักษา ก็ส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงค่าคุณสมบัติทางเคมีของเมล็ดแป้ง ในด้านความหนืดของแป้ง โดยทำให้เนื้อสัมผัสของข้าวจะเปลี่ยนไปโดยมีความเป็นข้าวเก่าสูงขึ้น และมีความแข็งร่วนมากขึ้น

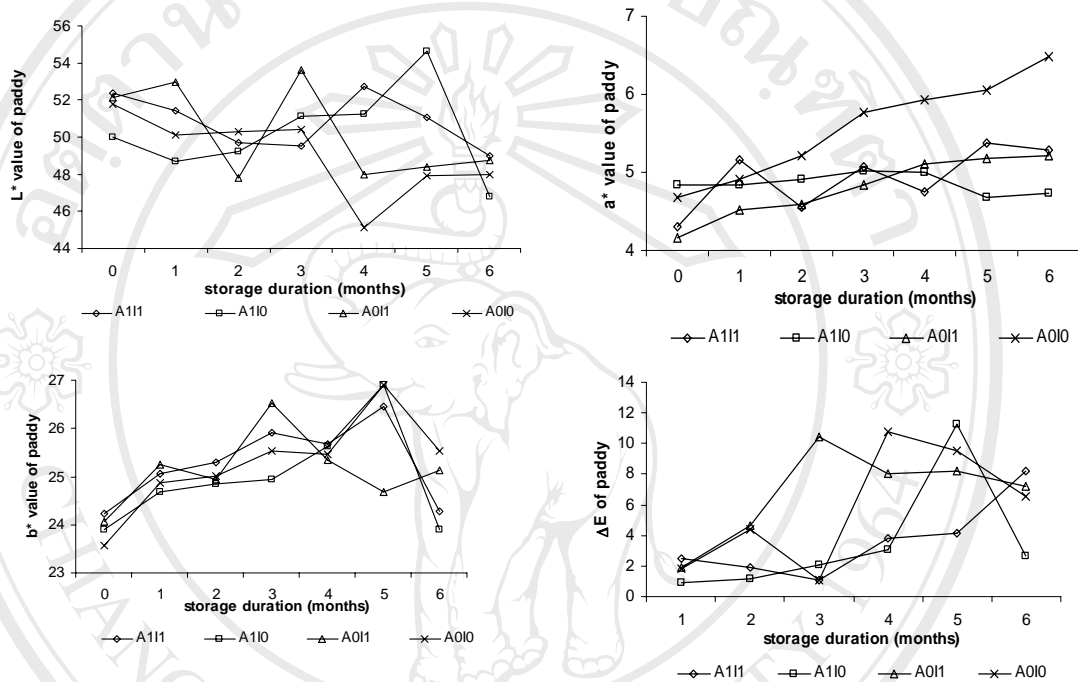
รูป 4.31 การเปลี่ยนแปลงของค่า Setback ของข้าวเปลือกในถังเก็บที่สภาพการเก็บรักษาต่างๆ ในแต่ละเดือน

4.4.5 การเปลี่ยนแปลงค่าสีของข้าวในระหว่างการเก็บรักษา

ข้าวเปลือก

การเปลี่ยนแปลงค่าสีของข้าวเปลือกไม่ค่อยมีความสำคัญในการซื้อขายมากนัก เนื่องจากต้องนำไปกะเทาะและขัดสีให้อยู่ในรูปข้าวสาร ซึ่งตลาดหรือผู้บริโภคจะพิจารณาคุณภาพข้าวจากข้าวสารที่ได้จากการสี ในการทดลองครั้งนี้ได้วัดการเปลี่ยนแปลงค่าสีของข้าวเป็นค่า L^* , a^* , b^* (CIELAB) โดยการเปลี่ยนแปลงค่าสีของข้าวเปลือกในระหว่างเก็บรักษาแสดงดังรูป 4.32 ในแต่ละสภาพการเก็บรักษามีการเปลี่ยนแปลงสีค่อนข้างน้อย โดยจะเริ่มพบความแตกต่างของค่าสีเมื่อเก็บรักษานานกว่า 4 เดือนเป็นต้นไป จะเห็นว่าค่า a^* โดยเฉลี่ยของข้าวเปลือกอยู่ในช่วง 4.30 – 6.47 ซึ่งเป็นค่าที่แสดงถึงค่าสีที่มีแนวโน้มเป็นสีแดง โดยเฉพาะในถังเก็บที่ไม่ระบายอากาศร่วมกับไม่หุ้มฉนวนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเมื่อเก็บรักษานานขึ้น สำหรับค่า L^* (brightness) และ b^* (yellowness) ซึ่งเป็นค่าที่บอกถึงความสว่างและค่าสีเหลืองนั้น จะเห็นว่าในทุกสภาพการเก็บรักษา L^* จะมีค่าอยู่ในช่วง 47.48 – 52.39 และส่วนค่า b^* มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเมื่อเก็บรักษานานขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 23.57 – 26.90 จากการประเมินค่าสี L^* , a^* และ b^* ของข้าวเปลือกจะเห็นว่าในสภาพที่ไม่ระบายอากาศร่วมกับไม่หุ้มฉนวนจะมีสีเหลืองเข้มและแสดงออกค่าสีแดงได้ชัดเจนกว่าการเก็บรักษาสภาพอื่นๆ เนื่องจากสภาพดังกล่าวมีอุณหภูมิในระหว่างเก็บรักษาค่อนข้างสูง ซึ่งจากการ

รายงานของนิรชรา (2542) ที่ได้ศึกษาถึงอิทธิพลของความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศและอุณหภูมิต่อความเหลืองของข้าวเปลือก พบว่าเมื่อความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศเพิ่มขึ้นร่วมกับอุณหภูมิที่สูงขึ้นส่งผลให้ข้าวเกิดความเหลืองได้เร็วขึ้น และจากการเปลี่ยนแปลงค่าสีโดยรวม (ΔE) ของข้าวเปลือกจะเห็นว่าสีของข้าวเปลือกมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเมื่อระยะเวลาเก็บรักษานานขึ้น

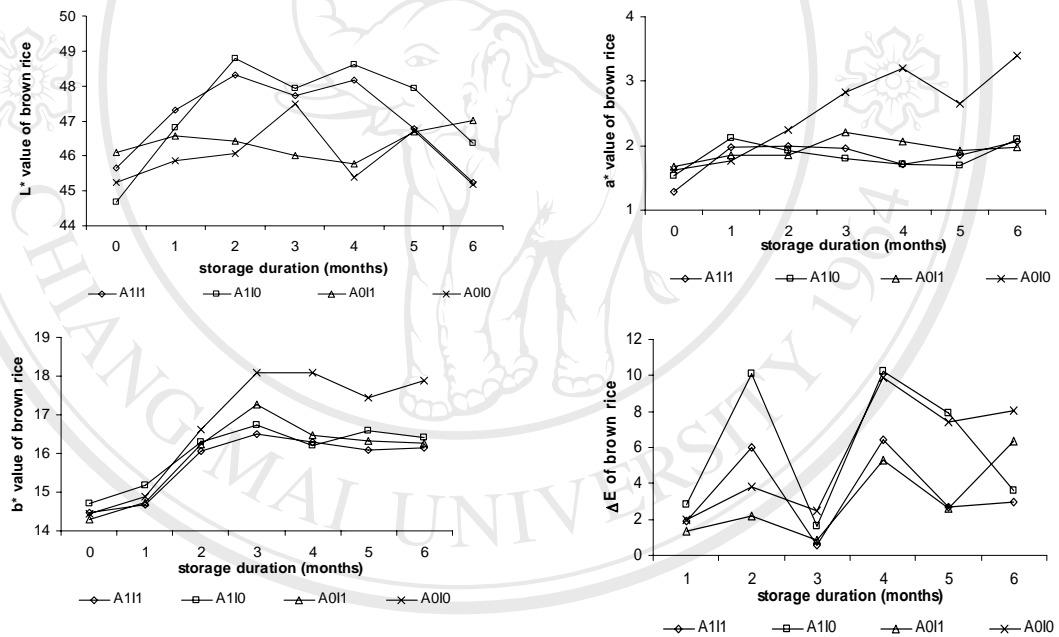

รูป 4.32 การเปลี่ยนแปลงค่าสีของข้าวเปลือกในถังเก็บที่สภาพการเก็บรักษาต่างๆ ตลอดระยะเวลาการเก็บรักษา

ข้าวกล้อง

ค่าสีของข้าวกล้องในระหว่างเก็บรักษา แสดงดังรูป 4.33 ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะเดียวกับข้าวเปลือก คือ ค่า a^* ของข้าวกล้องที่ผ่านการเก็บรักษาในสภาพที่ไม่ระบายอากาศร่วมกับไม่หุ้มฉนวนมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นที่อายุเก็บรักษา 3 เดือน โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 1.63 – 3.40 สภาพการเก็บรักษาอื่นมีค่าใกล้เคียงกันอยู่ในช่วง 1.28 – 2.20 ส่วนค่า L^* จะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ในช่วง 44.67 – 48.78 สำหรับค่า b^* หรือค่าสีเหลืองของข้าวกล้องจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในเดือนที่ 1 – 3 โดยสภาพที่ไม่ระบายอากาศร่วมกับไม่หุ้มฉนวนจะมีค่า b^* สูงอยู่ในช่วง 14.43 – 18.08 ส่วนสภาพการเก็บรักษาอื่นๆ มีการเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกันแต่อยู่ในระดับที่ต่ำกว่า และมีค่าใกล้เคียงกันโดยอยู่ในช่วง 14.31 – 17.26 และจากการเปลี่ยนแปลงค่าสีโดยรวมของข้าวกล้อง ในแต่ละสภาพการเก็บรักษาจะมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเมื่อระยะเวลาเก็บรักษานานขึ้น โดยเฉพาะใน

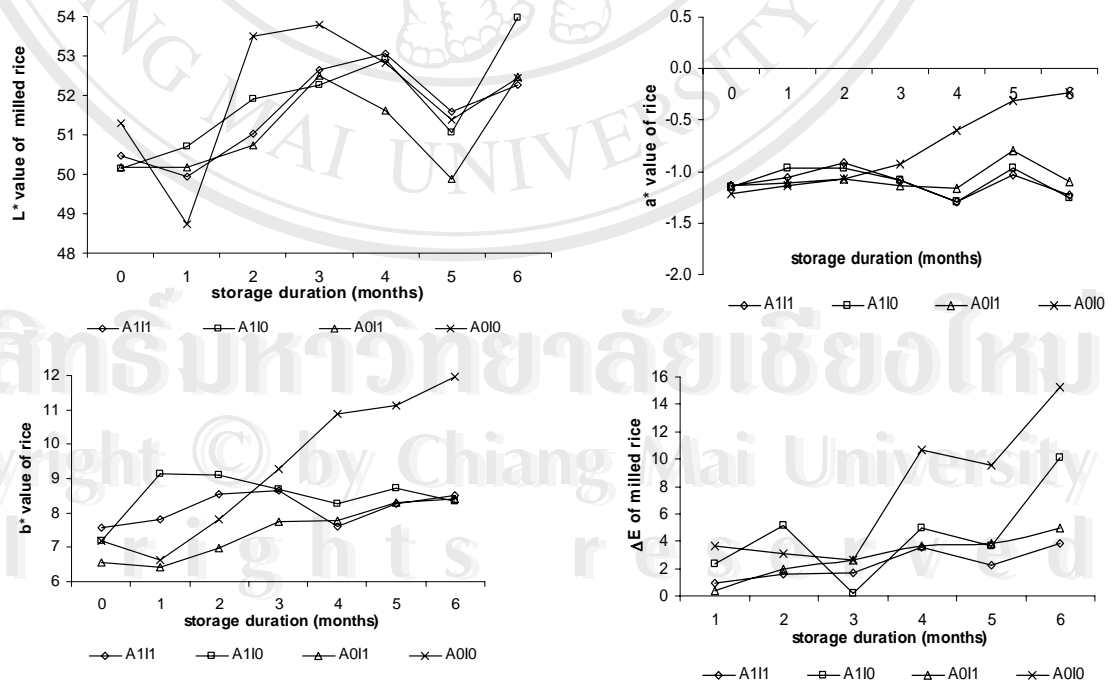
สภาพการเก็บรักษาที่มีอุณหภูมิค่อนข้างสูงในระหว่างการเก็บรักษา ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของ ละมุล (2541) ได้ศึกษาถึงอิทธิพลของอุณหภูมิและระยะเวลาการเก็บรักษาต่อความเหลืองของข้าว กล้อง โดยทำการเก็บรักษาข้าวเปลือกที่อุณหภูมิ 25 และ 27 องศาเซลเซียส พบว่าการเก็บรักษา ข้าวเปลือกที่อุณหภูมิสูงทำให้สีเหลืองของข้าวกล้องเพิ่มขึ้น และจากรายงานของ Chrastil (1990) ซึ่งเก็บรักษาข้าวเปลือกที่อุณหภูมิ 4 , 25 และ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 เดือน จากการ ตรวจสอบค่า b ของข้าวกล้อง พบว่าค่า b ของข้าวกล้องเพิ่มขึ้น โดยข้าวเปลือกที่เก็บรักษาที่ อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียสมิมีเข้มนที่สุด รองลงมาคือที่ 25 และ 4 องศาเซลเซียสตามลำดับ และมีค่า สูงกว่าข้าวที่เก็บเกี่ยวใหม่

รูป 4.33 การเปลี่ยนแปลงค่าสีของข้าวกล้องในถังเก็บที่สภาพการเก็บรักษาต่างๆ ตลอดระยะเวลา การเก็บรักษา

ข้าวสาร

สำหรับการเปลี่ยนแปลงค่าสีของข้าวสารระหว่างเก็บรักษาแสดงดังรูป 4.34 โดยค่า a^* ของข้าวสารจะมีค่าเข้าใกล้ศูนย์ซึ่งแสดงว่าวัตถุนั้นเข้าใกล้สีเทามากขึ้น ซึ่งจากการเก็บรักษาในสภาพที่ไม่ระบายอากาศร่วมกับไม่หุ้มฉนวนจะมีค่า a^* เข้าใกล้ศูนย์มากที่สุด โดยค่า a^* จะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในเดือนที่ 3 - 6 ซึ่งการเปลี่ยนแปลงในแต่ละเดือนมีค่าอยู่ในช่วง -1.21 ถึง -0.24 ส่วนสภาพการเก็บรักษาอื่นๆ มีการเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยและมีค่าใกล้เคียงกันโดยมีค่า a^* อยู่ในช่วง -1.17 ถึง -0.80 ส่วนค่า L^* จะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ในช่วง 48.84 - 53.97 สำหรับค่า b^* ซึ่งจะนำมาอธิบายความเหลืองของข้าวสารนั้น มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเมื่อระยะเวลาเก็บรักษานานขึ้นในทุกสภาพการเก็บรักษา โดยค่า b^* ของข้าวสารในสภาพที่ไม่ระบายอากาศร่วมกับไม่หุ้มฉนวนจะมีค่า b^* สูงสุด โดยค่า b^* จะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วภายหลังเริ่มต้นเก็บรักษา และมีค่าสูงที่สุดในเดือนที่ 6 โดยการเปลี่ยนแปลงในแต่ละเดือนมีค่าอยู่ในช่วง 6.63 - 11.97 ส่วนสภาพการเก็บรักษาอื่นๆ มีค่า b^* เพิ่มขึ้นเช่นเดียวกันแต่อยู่ในระดับที่ต่ำกว่า และมีค่าใกล้เคียงกันโดยอยู่ในช่วง 6.40 - 9.12 หากพิจารณาการเปลี่ยนแปลงค่าสีโดยรวม จะเห็นว่า ในแต่ละสภาพการเก็บรักษา การเปลี่ยนแปลงสีไปในทิศทางเดียวกันโดยมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเมื่อระยะเวลาเก็บรักษานานขึ้น โดยสภาพการเก็บรักษาที่ไม่มีการระบายอากาศร่วมกับไม่หุ้มฉนวนมีค่า ΔE สูงกว่าสภาพการเก็บรักษาแบบอื่นๆ

รูป 4.34 การเปลี่ยนแปลงค่าสีของข้าวสารในถังเก็บที่สภาพการเก็บรักษาต่างๆ ตลอดระยะเวลาการเก็บรักษา

ข้าวสารที่ได้ผ่านการเก็บรักษาในถังที่ไม่ระบายอากาศร่วมกันไม่หุ้มฉนวนมีสีเหลืองมากกว่าสภาพการเก็บรักษาแบบอื่นๆ เนื่องจากมีค่า b^* ที่สูงแสดงว่ามีสีเหลืองที่มากขึ้นด้วย โดยเฉพาะที่อายุเก็บรักษา 6 เดือน จะมีสีเหลืองเข้มมากกว่าในการเก็บสภาพอื่นๆ ดังแสดงในรูป 4.35 ซึ่งการเกิดสีเหลืองของข้าวสารที่ผ่านการเก็บรักษาในสภาพดังกล่าว น่าจะเป็นผลจากอนุมูลและความชื้นสัมพัทธ์ภายในถังเก็บที่ค่อนข้างสูงในระหว่างการเก็บรักษา ซึ่ง Phillip *et al* (1998) ได้รายงานสาเหตุการเกิดข้าวเหลืองสามารถเกิดจากปฏิกิริยาแบบ enzymatic reaction ที่เกิดจากการหายใจของเชื้อราพร้อมกับความร้อนที่เกิดขึ้นในกองข้าว และสอดคล้องกับการศึกษาของ Indudhara Syamy *et al.* (1971) ที่พบว่า การเก็บรักษาข้าวเปลือกในสภาพที่มีอนุมูลและความชื้นสูงจะทำให้สีของเมล็ดข้าวสารเปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากสีของเอนโดสเปิร์มเป็นสีเหลืองหรือปนน้ำตาล ซึ่งทำให้เกิดข้าวเหลือง

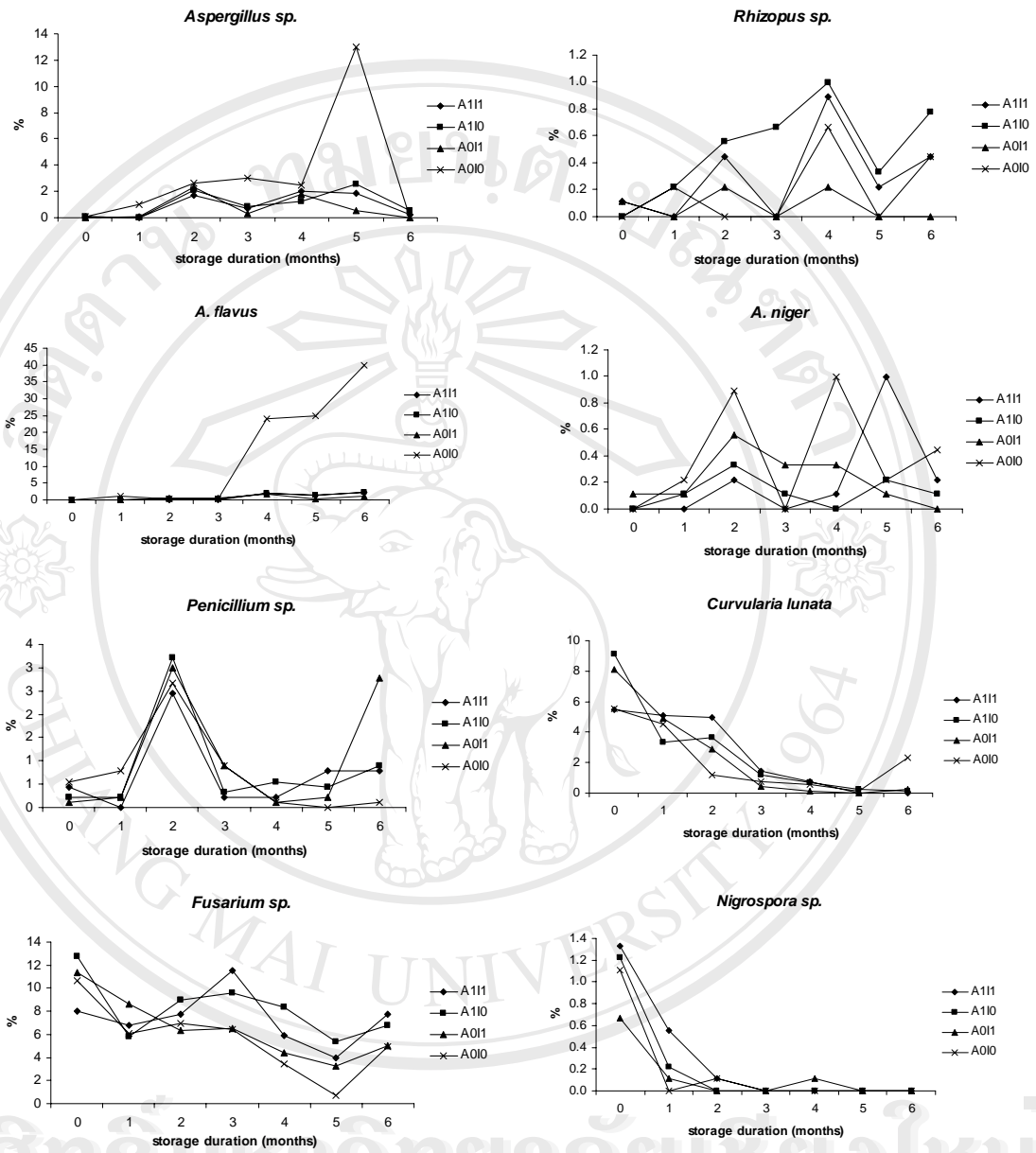
รูป 4.35 สีของข้าวสารในถังเก็บที่สภาพการเก็บรักษาต่างๆ อายุการเก็บรักษา 6 เดือน

4.4.6 เชื้อราที่พบในระหว่างการเก็บรักษาในสภาพต่างๆ

จากการตรวจหาปริมาณเชื้อราในเมล็ดข้าวเปลือกที่เก็บรักษาในสภาพที่แตกต่างกัน พบว่ามีเชื้อราเกิดขึ้นเมื่อนำมาเพาะ เชื้อราที่พบได้แก่ *Aspergillus*, *Penicillium*, *Rhizopus*, *Nigrospora*, *Curvularia lunata*, *Fusarium* spp., *Drechslera* spp., *Curvularia* spp., *A. flavus* และ *A. niger* โดยเมื่อเริ่มทำการเก็บรักษา พบว่ามีเชื้อราที่ติดมากับเมล็ดได้แก่ *Fusarium* spp. *Nigrospora* และ *Curvularia lunata* โดยเฉพาะ *Fusarium* spp. พบมากถึง 10.69% และเมื่อเก็บรักษานานขึ้นกลับพบน้อยลง แต่พบเชื้อราบางชนิดเมื่อเก็บรักษานานขึ้นได้แก่ *Aspergillus*, *Penicillium*, และ *Rhizopus* โดยในสภาพที่ไม่ระบายอากาศร่วมกับไม่หุ้มฉนวนจะพบ *Aspergillus flavus*, ในเดือนที่ 4 พบสูงถึง 32% ในชั้นกลางและชั้นบน และในเดือนที่ 5 พบมากที่สุดที่ชั้นล่างส่วนในเดือนที่ 6 พบสูงใกล้เคียงกันทุกชั้นโดยมีค่าเฉลี่ยสูงถึง 39.78% ส่วน *A. niger* พบมากในถังเก็บที่ระบายอากาศร่วมกับหุ้มฉนวน และถังเก็บที่ไม่ระบายอากาศร่วมกับไม่หุ้มฉนวน สำหรับ *Rhizopus* พบมากในถังเก็บที่ระบายอากาศร่วมกับหุ้มฉนวนและไม่หุ้มฉนวน โดยในบางเดือนพบว่าที่ชั้นล่างมีเชื้อรามากที่สุด ส่วน *Penicillium* พบมากในทุกสภาพการเก็บรักษา (รูป 4.36 และตาราง 4.6) อย่างไรก็ตาม ข้าวเปลือกที่ผ่านการเก็บรักษานาน 6 เดือนยังมีสภาพปกติจากการสังเกตด้วยตาเปล่า

จากการทดลองแสดงให้เห็นว่าการเก็บรักษาข้าวเปลือกในสภาพที่ไม่ระบายอากาศและไม่หุ้มฉนวน มีการตรวจพบปริมาณเชื้อราค่อนข้างสูงกว่าสภาพการเก็บรักษาอื่นๆ น่าจะเกิดจากความชื้นภายในถัง เพราะในสภาพการเก็บที่ไม่ระบายอากาศ และไม่หุ้มฉนวน ส่งผลให้อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ภายในถังเก็บค่อนข้างสูง ประกอบกับเมล็ดมีการหายใจอยู่ตลอดเวลาจนทำให้มีความร้อนและความชื้นสะสมภายในถังเก็บมากยิ่งขึ้น เมื่อภายในถังเก็บมีความชื้นจึงทำให้เหมาะแก่การเจริญเติบโตของเชื้อรา ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของ เรืองฤทธิ์ (2546) ได้ศึกษาถึงความชื้นสัมพัทธ์ที่มีต่อการเจริญเติบโตของเชื้อราที่ติดมากับเมล็ดข้าวเปลือก พบว่าความชื้นสัมพัทธ์มีผลต่อการเจริญเติบโตของเชื้อราที่ติดมากับข้าวเปลือกได้มากกว่าอุณหภูมิ แต่อย่างไรก็ตามหากทั้งความชื้นสัมพัทธ์และอุณหภูมิเพิ่มขึ้นพร้อมๆ กัน ก็ส่งผลให้ปริมาณเชื้อราเพิ่มขึ้นมากกว่า เพราะทั้งสองปัจจัยก็ส่งผลต่อการเจริญเติบโตของเชื้อราทั้งสิ้น นอกจากนี้ผลจากอุณหภูมิที่สูงระหว่างการเก็บรักษา ก็ยังพบเชื้อราในกลุ่ม *Aspergillus glaucus* group ที่สามารถเจริญได้ตั้งแต่อุณหภูมิ 20 – 40 องศาเซลเซียส (Hall, 1970) ซึ่ง Raper และ Fennell (1975) รายงานว่า *Aspergillus flavus* และ *A. glaucus* เป็นกลุ่มที่เข้าทำลายเมล็ดข้าวในโรงเก็บมากที่สุด ส่วนในญี่ปุ่นพบว่า *Penicillium* เป็นเชื้อราที่มีบทบาทสำคัญในการทำให้เกิดโรคข้าวในโรงเก็บ (Tatsomo, 1963)

รูป 4.36 การเปลี่ยนแปลงเปอร์เซ็นต์ของเชื้อราที่พบในข้าวเปลือกที่สภาพการเก็บรักษาต่างๆ ตลอดระยะเวลาเก็บรักษา

ตาราง 4.6 ชนิดของเชื้อราที่พบในแต่ละเดือนในระหว่างเก็บรักษา (เปอร์เซ็นต์)

ชนิดเชื้อรา	เดือนที่						
	0	1	2	3	4	5	6
<i>Aspergillus sp.</i>	0.08	0.28	2.19	1.22	1.86	4.50	0.19
<i>A. niger</i>	0.03	0.11	0.50	0.11	0.36	0.39	0.19
<i>Rhizopus sp.</i>	0.06	0.11	0.31	0.17	0.69	0.14	0.42
<i>Nigrospora sp.</i>	1.08	0.22	0.06	0.00	0.03	0.00	0.00
<i>Curvularia lunata</i>	7.06	4.47	3.19	0.97	0.53	0.08	0.67
<i>Fusarium sp.</i>	10.69	6.83	7.53	8.53	5.53	3.31	6.11
<i>Penicillium</i>	0.33	0.31	2.83	0.58	0.25	0.36	1.14
<i>A. flavus</i>	0.08	0.28	0.33	0.33	7.53	1.17	11.39

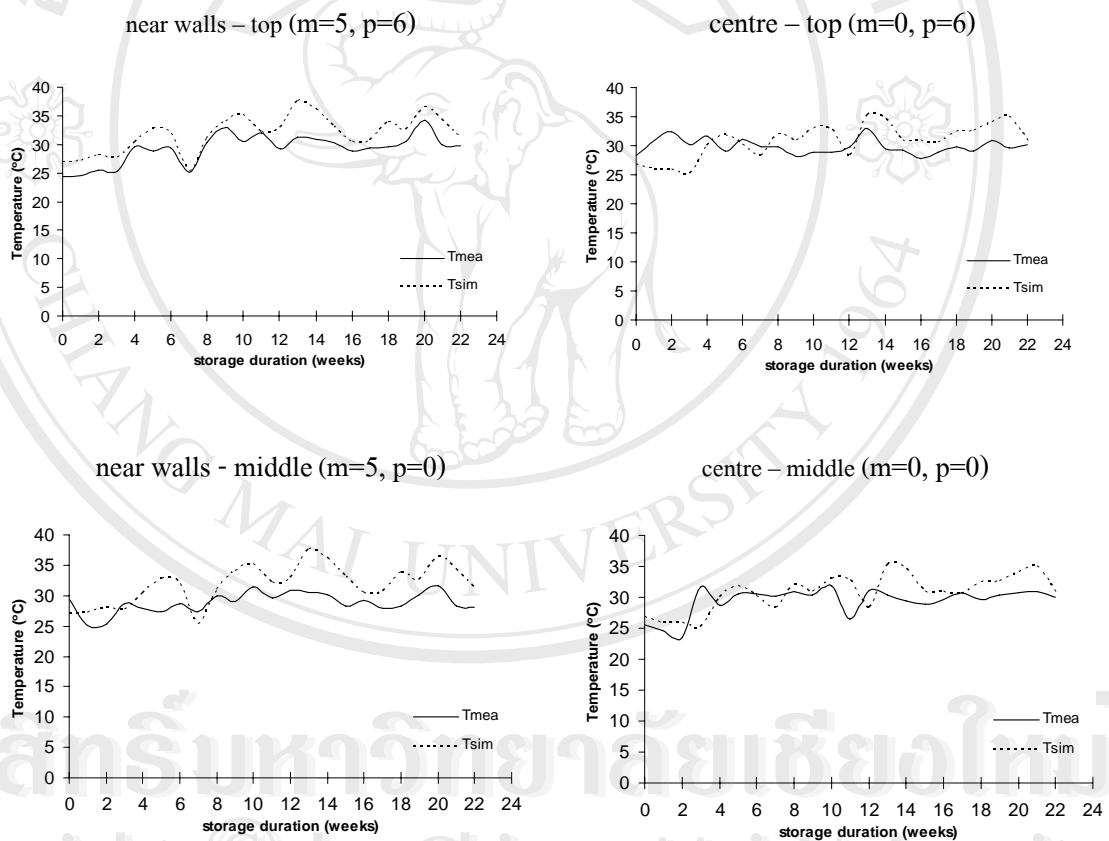
4.5 การใช้ระเบียบวิธีเชิงตัวเลขเพื่อทำนายการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิข้าวเปลือกภายในถังเก็บ

การทำนายการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิภายในถังเก็บข้าวเปลือกกำหนดให้

- การถ่ายเทความร้อนภายในถังคิดเฉพาะการนำความร้อนของข้าวเปลือกอย่างเดียว
- สมบัติทางความร้อนมีค่าคงที่ ได้แก่
  - ความร้อนจำเพาะของข้าวเปลือกเท่ากับ $1.79 \text{ kJ/kg} \cdot ^\circ\text{C}$
  - ค่าการนำความร้อนของข้าวเปลือกเท่ากับ 0.106 W/m.K
  - ความหนาแน่นของข้าวเปลือกเท่ากับ 579 kg/m^3 (ASAE, 1993)
- การถ่ายเทความร้อนภายในถังคิด 2 ทิศทาง (two-dimension) นั่นคือ
  - แนวรัศมี $\Delta r = 0.05 \text{ m}$.
  - แนวตั้ง $\Delta y = 0.05 \text{ m}$.
- อุณหภูมิที่ริมผนังเท่ากันทุกจุด ไม่ว่าจะเป็นส่วนบน ส่วนกลางหรือส่วนล่าง
- ผลต่างของอุณหภูมิอากาศแวดล้อมระหว่างกลางวัน – กลางคืน มีค่าอยู่ในช่วง 4.08 – 28.64 องศาเซลเซียส โดยระหว่างการเก็บรักษามีอุณหภูมิกลางวันสูงสุดอยู่ที่ 46.48 และอุณหภูมิกกลางคืนต่ำสุดอยู่ที่ 12.15 องศาเซลเซียส

ผลทำนายการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิภายในถังเก็บสภาพที่มีการระบายอากาศร่วมกับหุ้มฉนวน

อุณหภูมิ ณ ตำแหน่งต่างๆ ในถังเก็บที่ระบายอากาศร่วมกับหุ้มฉนวนที่คำนวณโดยวิธี finite difference เปรียบเทียบกับค่าที่วัดได้ แสดงดังรูป 4.37 พบว่าตลอดระยะเวลาการเก็บรักษา มีความคลาดเคลื่อนโดยเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.80 – 3.82 องศาเซลเซียส โดยที่ตำแหน่งริมผนังชั้นบน ($m=5, p=6$) (รายละเอียดแต่ละตำแหน่งดังรูป 3.5) มีความคลาดเคลื่อนน้อยที่สุดเท่ากับ 2.80 องศาเซลเซียส ส่วนตำแหน่งริมผนังชั้นกลาง ($m=5, p=0$) ตำแหน่งกลางถึงชั้นบน ($m=0, p=6$) และ ตำแหน่งกลางถึงชั้นกลาง ($m=0, p=0$) มีความคลาดเคลื่อนใกล้เคียงกันโดยเท่ากับ 3.37, 3.47 และ 3.82 องศาเซลเซียส

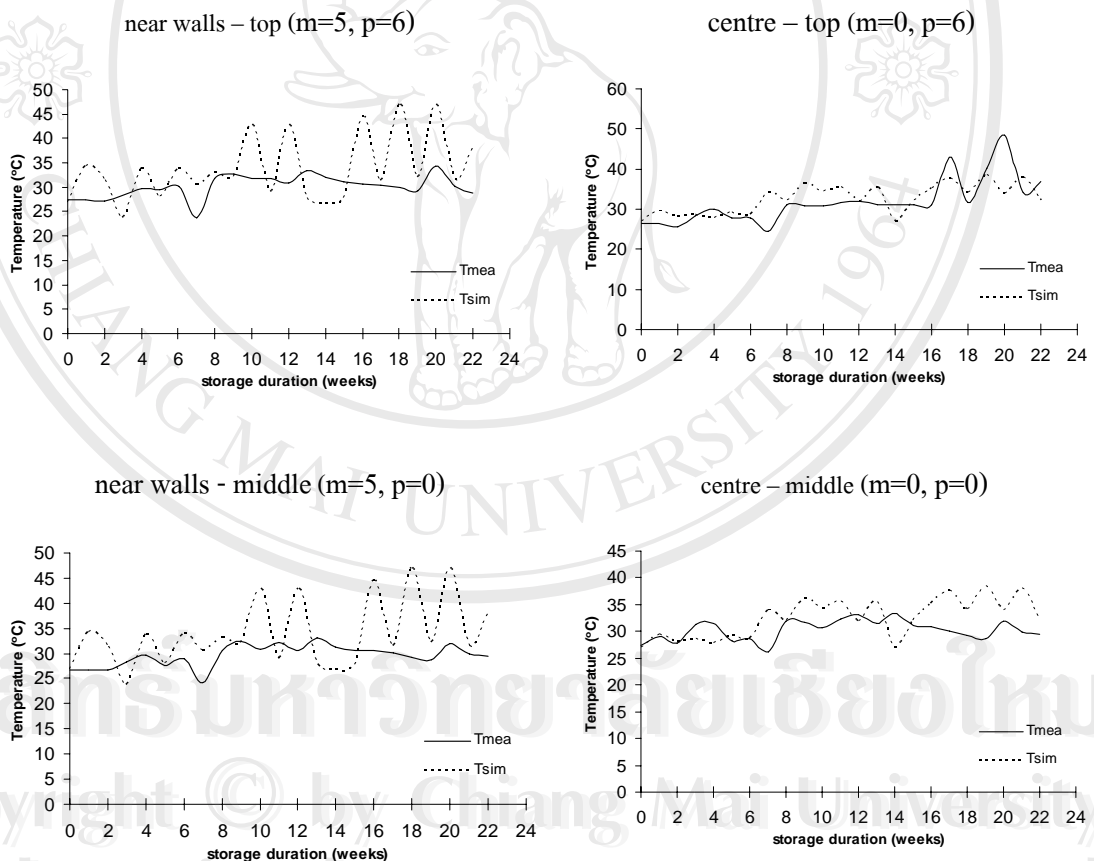
รูป 4.37 เปรียบเทียบอุณหภูมิขั้ววเปลือกที่ได้จากการวัด และจากแบบจำลองที่ตำแหน่งต่างๆ ของ

ถังเก็บในสภาวะระบายอากาศร่วมกับหุ้มฉนวน

ผลการทำนายการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิภายในถังเก็บสภาพที่มีการระบายอากาศร่วมกับไม่หุ้ม

ฉนวน

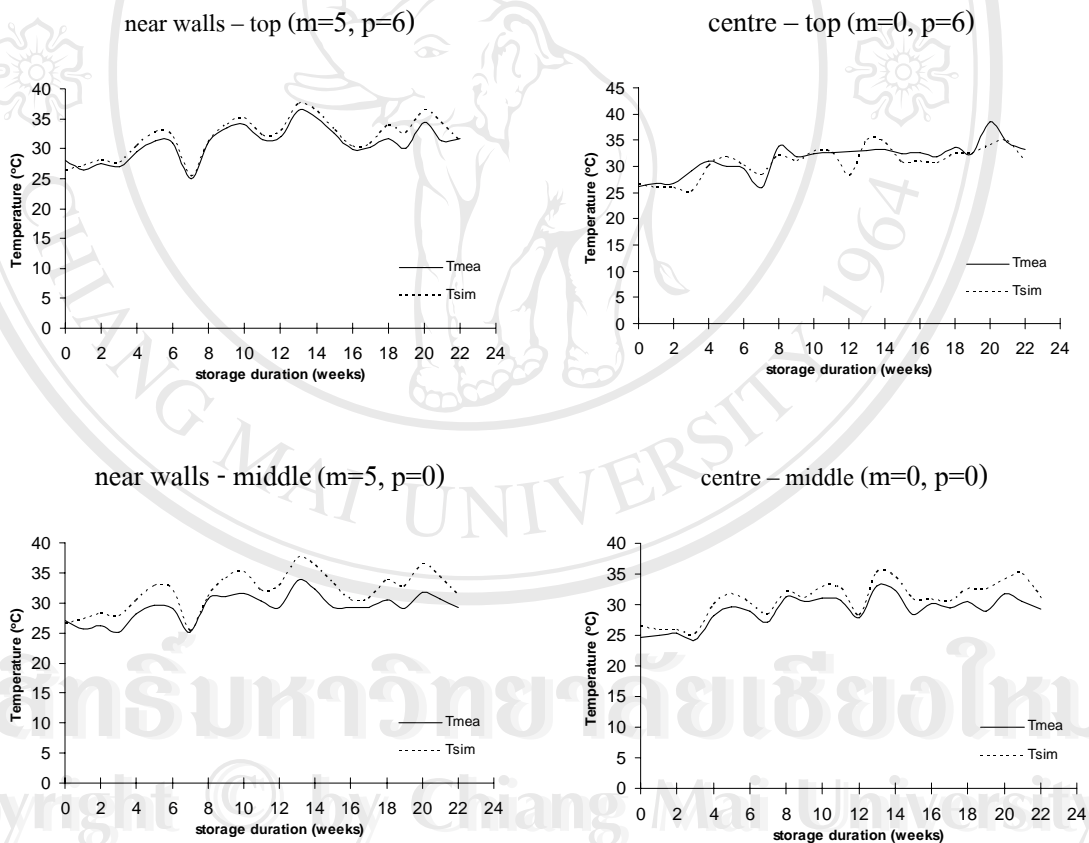
อุณหภูมิที่ได้จากแบบจำลองการถ่ายเทความร้อนในถังเก็บที่ระบายอากาศร่วมกับไม่หุ้ม ฉนวนในทุกๆ ตำแหน่งภายในถังมีความคลาดเคลื่อนมากกว่าในถังเก็บที่มีการระบายอากาศและหุ้มฉนวน (รูป 4.38) โดยความคลาดเคลื่อนดังกล่าวอยู่ในช่วง 4.16 – 8.98 องศาเซลเซียส โดยตำแหน่งริมผนังชั้นบน ($m=5, p=6$) และริมผนังชั้นกลาง ($m=5, p=0$) มีความคลาดเคลื่อนสูงถึง 8.98 และ 8.97 องศาเซลเซียส รองลงมาได้แก่ตำแหน่งกลางถึงชั้นบน ($m=0, p=6$) มีค่าความแตกต่างของอุณหภูมิตั้งที่ 5.14 องศาเซลเซียส ส่วนที่ตำแหน่งกลางถึงชั้นกลาง ($m=0, p=0$) มีค่าความแตกต่างของอุณหภูมิเท่ากับ 4.16 องศาเซลเซียส

รูป 4.38 เปรียบเทียบอุณหภูมิข้าวเปลือกที่ได้จากการวัด และจากแบบจำลองที่ตำแหน่งต่างๆ ของถังเก็บในสภาพระบายอากาศร่วมกับไม่หุ้มฉนวน

ผลการทำนายการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิภายในถังเก็บสภาพที่ไม่การระบายอากาศร่วมกับหุ้มฉนวน

สำหรับอุณหภูมิที่ได้จากแบบจำลองในถังเก็บที่ไม่ระบายอากาศร่วมกับหุ้มฉนวนมีความคลาดเคลื่อนของอุณหภูมิโดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.67 – 4.04 องศาเซลเซียส แสดงดังรูป 4.39 โดยที่ตำแหน่งริมผนังชั้นบน ($m=5, p=6$) และริมผนังชั้นกลาง ($m=5, p=0$) มีความคลาดเคลื่อนค่อนข้างสูงเท่ากับ 4.04 และ 2.91 องศาเซลเซียส ส่วนที่ตำแหน่งกลางถึงชั้นบน ($m=0, p=6$) และกลางถึงในชั้นกลาง ($m=0, p=0$) มีค่าความแตกต่างของอุณหภูมิก่อนข้างน้อยและใกล้เคียงกันเท่ากับ 2.67 และ 2.18 องศาเซลเซียส จะเห็นว่าบริเวณริมผนังอุณหภูมิที่ได้จากแบบจำลองมีความคลาดเคลื่อนจากค่าที่วัดได้จริงค่อนข้างมากกว่าบริเวณกลางถึง โดยอุณหภูมิที่ได้จากทำนายจะมีค่าสูงกว่าค่าที่วัดได้จริง

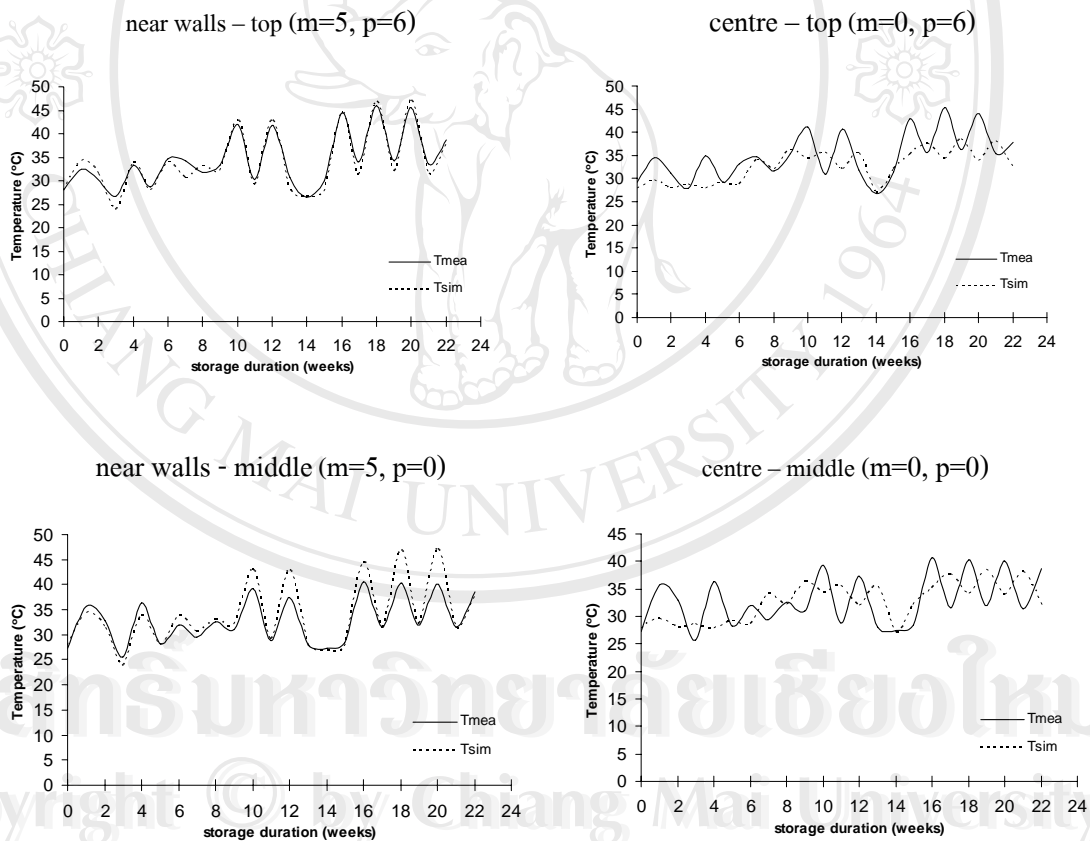
รูป 4.39 เปรียบเทียบอุณหภูมิที่ได้จากการวัด และจากแบบจำลองที่ตำแหน่งต่างๆ ของถังเก็บในสภาพไม่ระบายอากาศร่วมกับหุ้มฉนวน

ผลการทำนายการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิภายในถังเก็บสภาพที่ไม่การระบายอากาศร่วมกับไม่หุ้ม

ฉนวน

อุณหภูมิที่ได้จากแบบจำลองในถังเก็บที่ไม่ระบายอากาศร่วมกับไม่หุ้มฉนวน จะมีความแม่นยำที่ตรงกันข้ามกับถังเก็บที่ไม่ระบายอากาศแต่มีฉนวนหุ้ม โดยที่บริเวณริมผนังจะมีความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าบริเวณกลางถัง (รูป 4.40) โดยความคลาดเคลื่อนของแบบจำลองโดยเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.11 – 6.26 องศาเซลเซียส ซึ่งอุณหภูมिवัดบริเวณริมผนังในชั้นบน ($m=5, p=6$) และริมผนังในชั้นกลาง ($m=5, p=0$) ค่อนข้างมีความแม่นยำมากที่สุด โดยความคลาดเคลื่อนของอุณหภูมิเท่ากับ 2.11 และ 3.41 องศาเซลเซียส ส่วนตำแหน่งกลางถังชั้นบน ($m=0, p=6$) และกลางถังในชั้นกลาง ($m=0, p=0$) มีความคลาดเคลื่อนของอุณหภูมิต่อข้างมากอยู่ที่ 6.26 และ 5.65 องศาเซลเซียส

รูป 4.40 เปรียบเทียบอุณหภูมิข้าวเปลือกที่ได้จากการวัด และจากแบบจำลองที่ตำแหน่งต่างๆ ของถังเก็บในสภาพไม่ระบายอากาศไม่หุ้มฉนวน

จากการทดลองพบความคลาดเคลื่อนของอุณหภูมิที่ได้จากแบบจำลองและค่าที่วัดได้จริงค่อนข้างมากโดยมีความคลาดเคลื่อนอยู่ในช่วง 2.11 – 8.98 องศาเซลเซียส ซึ่งความคลาดเคลื่อนของอุณหภูมิที่ได้จากการทำนายเนื่องจากคิดเฉพาะการนำความร้อนของข้าวเปลือกอย่างเดียว โดยไม่ได้คำนึงถึงอากาศที่แทรกอยู่ระหว่างเมล็ดข้าวเปลือก ทำให้ค่าการนำความร้อนที่ใช้ในการคำนวณมากกว่าความเป็นจริง อุณหภูมิที่ทำนายได้จึงสูงกว่าค่าที่วัดได้จริง นอกจากนี้ยังไม่ได้คำนึงถึงการพาความร้อนของอากาศภายในถังเมื่อมีการระบายอากาศ และการหายใจของเมล็ดข้าวเปลือกภายในถังเก็บ และยังมีความแปรปรวนของสภาพอากาศแวดล้อมแต่ละฤดูกาลร่วมด้วย โดยระหว่างทดลองอุณหภูมิแวดล้อมมีแตกต่างกันค่อนข้างมาก โดยเฉพาะในช่วงเวลากลางวัน อุณหภูมิภายนอกค่อนข้างสูงทำให้มีเกิดความคลาดเคลื่อนสูง แต่ในเวลากลางคืนหรือช่วงที่อุณหภูมิภายนอกไม่ค่อยมีความแปรปรวนมากนัก ค่าความแตกต่างของอุณหภูมิที่ทำนายได้ก็จะคลาดเคลื่อนน้อยมาก บางตำแหน่งก็เท่ากับ 0 ซึ่งในการทดลองครั้งนี้ไม่ได้ควบคุมอุณหภูมิแวดล้อม เมื่ออุณหภูมิแวดล้อมมีความแปรปรวนสูงจึงส่งผลให้การนำความร้อนของข้าวเปลือกในถังเก็บแต่ละสภาพและแต่ละตำแหน่งมีแปรปรวนค่อนข้างสูง การทดลองจะเห็นว่าการทำนายการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิภายในถังเก็บที่มีฉนวนหุ้มจะมีความคลาดเคลื่อนต่ำกว่าถังเก็บที่ไม่มีฉนวนหุ้ม โดยในถังเก็บที่มีฉนวนหุ้มมีความแตกต่างอุณหภูมิอยู่ระหว่าง 2.80 – 4.04 องศาเซลเซียส ส่วนถังเก็บที่ไม่มีฉนวนหุ้มมีความแตกต่างสูงถึง 8.98 องศาเซลเซียส

ซึ่งสอดคล้องกับงานทดลองของ Able and Basunia (1996) ที่ทำการกระจายอุณหภูมิและความชื้นของข้าวเปลือกภายในถังเก็บตามสภาวะที่แปรผันตามฤดูกาลโดยใช้ระเบียบวิธี finite difference พบว่าอุณหภูมิในถังเก็บโลหะ ช่วงฤดูร้อนมีความแตกต่างอยู่ที่ 2.9 องศาเซลเซียส และในฤดูหนาวมีความแตกต่างกันเท่ากับ 1.9 องศาเซลเซียส ส่วนในถังเก็บที่ทำจากไม้ ในช่วงฤดูร้อนมีความแตกต่างอุณหภูมิอยู่ที่ 2.3 องศาเซลเซียส และในฤดูหนาวมีความแตกต่างกันเท่ากับ 1.7 องศาเซลเซียส แต่จะเห็นว่ามีความแตกต่างระหว่างอุณหภูมิที่ทำนายและจากการวัดจริงไม่มากนัก อาจเนื่องมาจากสภาพอากาศแวดล้อมของประเทศญี่ปุ่นส่วนใหญ่ค่อนข้างเย็นและมีความแปรปรวนของอุณหภูมิกว่าที่ประเทศไทยจึงทำให้การทำนายการนำความร้อนมีความใกล้เคียงกับค่าที่วัดได้จริง ดังนั้นในการทำนายการนำความร้อนตามสภาพอากาศที่แปรผันตามฤดูกาลในประเทศไทยซึ่งมีความแตกต่างของอุณหภูมิในแต่ละช่วงค่อนข้างสูงอาจได้ผลการทำนายไม่ค่อยแม่นยำมากนัก

นอกจากนี้การทดสอบการนำความร้อนส่วนใหญ่มักจะกระทำในสภาพแวดล้อมที่มีการควบคุมหรือคงที่ซึ่งจะได้ผลการทำนายที่แม่นยำ จากการทดลองของ พิรัชญา (2548) ได้ทำนายอุณหภูมิภายในผลมะม่วงเมื่อเก็บในตู้ควบคุมอุณหภูมิที่ 13.0 ± 0.5 องศาเซลเซียส และอ่างน้ำร้อนควบคุมอุณหภูมิที่ 48.0 ± 0.5 องศาเซลเซียส พบว่าอุณหภูมิมะม่วงที่ได้จากการทำนายมีค่าใกล้เคียงกับอุณหภูมิที่วัดได้จริง มีค่าความแตกต่างของอุณหภูมิเฉลี่ยเป็น 1.25 และ 1.99 องศาเซลเซียสตามลำดับ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved